

UDKAST pr. 14. oktober 2024

Forslag

til

Lov om ændring af en række love på børne- og undervisningsområdet,
socialområdet, det familieretlige område, skatteområdet,
beskæftigelsesområdet, udlændinge- og integrationsområdet og
ældreområdet
(Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke)

Børne- og Undervisningsministeriet

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 27. august 2024, som ændret ved § 13 i lov nr. 1746 af 27. december 2016, § 1 i lov nr. 209 af 5. marts 2019 og § 1 i lov nr. 882 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 54 indsættes:

»§ 54 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 2

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 161 af 21. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 397 af 2. maj 2018, § 1 i lov nr. 563 af 7. maj 2019 og § 2 i lov nr. 636 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 a indsættes i *kapitel 1*:

»§ 4 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 3

UDKAST

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1172 af 12. august 2022, som ændret ved § 27 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 17 i lov nr. 754 af 13. juni 2023 og § 1 i lov nr. 636 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 a indsættes:

»§ 4 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 4

I lov om kommunale internationale grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1158 af 8. august 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 5

I lov om ungdomsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 28. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 b indsættes:

»§ 3 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 6

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 27. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1771 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 indsættes efter overskriften før § 3:

UDKAST

»§ 2 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 7

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 16. august 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 8

I lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 5. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 1 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 9

I lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, som ændret ved § 26 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og § 1 i lov nr. 635 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 10

UDKAST

I stu-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023, som ændret ved lov nr. 731 af 13. juni 2023 og § 19 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 1 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 11

I lov om kommunal indsats for unge under 25 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 12. august 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 635 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 a indsættes:

»§ 1 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 12

I lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 28. august 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 2532 af 22. december 2021 og § 4 i lov nr. 880 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 68 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 68 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

Social- og Boligministeriet

§ 13

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, foretages følgende ændring:

UDKAST

1. Efter kapitel 26 indsættes:

»Kapitel 27

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 152. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 14

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 153 indsættes før overskriften før § 154:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 153 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation lov med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 15

I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. juli 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

UDKAST

§ 19 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 16

I lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til kapitel 5 ændres »klageadgang samt« til: »klageadgang,« og efter »domstolsprøvelse« indsættes: »og forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«.

2. Efter § 24 indsættes i *kapitel 5*:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 24 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 17

I lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

UDKAST

§ 14 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 18

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 58 d indsættes før kapitel 6:

»Kapitel 5 b

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 58 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 19

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, som ændret ved lov nr. 2215 af 29. december 2020, § 6 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 3 i lov nr. 1794 af 28. december 2023 og § 4 i lov nr. 329 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

UDKAST

§ 44 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 20

I adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, § 4 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og lov nr. 679 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 29 e indsættes i *kapitel 4*:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 29 f. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 21

I børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 7. august 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 962 af 26. juni 2020 og § 1 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 32 a indsættes:

»§ 32 b. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 22

UDKAST

I lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 7. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 227 af 15 februar 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 23

I navneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 9. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 27 indsættes:

»Kapitel 5

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 27 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.«

§ 24

I lov om ægtefællers økonomiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 774 af 7. august 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, foretages følgende ændring:

UDKAST

1. Efter kapitel 17 indsættes i *afsnit V*:

»Kapitel 17 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 61 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 25

I lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser), jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 11. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 6 a indsættes:

»Kapitel 6 b

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 20 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 26

I lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, jf. lovbekendtgørelse nr. 777 af 7. august 2019, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 indsættes:

UDKAST

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 2 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 27

I lov om opkrævning af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1092 af 15. august 2023, som ændret ved § 4 i lov nr. 680 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 23 d indsættes:

»§ 23 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 28

I lov nr. 275 af 27. marts 2017 om Haagerkonventionen af 2007, som ændret ved § 9 i lov nr. 1711 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 29

UDKAST

I lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 7. august 2019, foretages følgende ændring:

1. Efter § 12 indsættes:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 12 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 30

I lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 10. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 12 indsættes før overskriften før § 13:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 12 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige myndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 31

I lov nr. 616 af 11. juni 2024 om socialt frikort foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

UDKAST

§ 8 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 32

I lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, jf. lovbekendtgørelse nr. 972 af 8. august 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 indsættes:

»**§ 8 a.** Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

Skatteministeriet

§ 33

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1053 af 20. september 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 25 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med skattemyndighederne, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af praktisk karakter.«

Beskæftigelsesministeriet

§ 34

UDKAST

I lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 18 b indsættes før kapitel 3:

»Kapitel 2 b

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 18 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 35

I lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1090 af 15. september 2015, som ændret ved lov nr. 395 af 2. maj 2016, og senest ved lov nr. 630 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 indsættes før kapitel 2:

»**§ 18 c.** Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 36

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 22. august 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 69 b indsættes:

»**§ 70.** Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

UDKAST

§ 37

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1069 af 25. september 2024, som ændret ved § 8 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 48 a indsættes:

»§ 48 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 38

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 2. september 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 4 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved Udbetaling Danmarks mundtlige kommunikation på sine myndighedsområder, jf. §§ 1 og 1 a, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevareklagenævnet og Styrelsen for Patientsikkerheds mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på Udbetaling Danmarks myndighedsområder, jf. §§ 1 og 1 a.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 39

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1042 af 2. september 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 57 indsættes:

»§ 57 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved kommunens mundtlige kommunikation, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 50, stk. 1 og 4.

UDKAST

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 40

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved kommunens mundtlige kommunikation, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 49, stk. 1 og 4.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 41

I lov om Seniorpensionsenheden, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 14. juni 2020, som ændret ved lov nr. 2190 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 4 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved Seniorpensionsenhedens mundtlige kommunikation efter kapitel 3 a i lov om social pension, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på Seniorpensionsenhedens myndighedsområde, jf. § 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 42

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, som ændret senest ved lov nr. 632 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

UDKAST

1. Efter § 9 b indsættes i *kapitel 1*:

»Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 9 c. Personer under 18 år må, efter denne lov, jf. § 9 b, stk. 2, ikke anvendes som tolke ved kommunens mundtlige kommunikation, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 43

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 100 d, og før kapitel 17, indsættes:

»Kapitel 16 d

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke

§ 100 e. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

§ 44

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 a indsættes:

»§ 8 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.«

Udlændinge- og Integrationsministeriet

§ 45

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 46 f indsættes før stk. 1 som nye stykker:

»Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 3.

§ 46

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 5 a indsættes:

»§ 5 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.«

§ 47

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.«

§ 48

UDKAST

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 27. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 og § 1 lov nr. 414 af 23. april 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.«

§ 49

I hjemrejseloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1014 af 27. august 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* til kapitel 11 affattes således:

»Kapitel 11

Behandling af oplysninger m.v.«

2. Efter § 20 indsættes i *kapitel 11*:

»§ 20 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.«

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 50

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 10. august 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f, stk. 3, jf. lovforslagets § 45, nr. 1.

§ 51

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 45 og 49 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis

UDKAST

de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Lovgivning på Børne- og Undervisningsministeriets område
2.1.1.	Lov om folkeskolen
2.1.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Lov om friskoler og private grundskoler m.v.
2.1.2.1.	Gældende ret
2.1.3.	Lov om efterskoler og frie fagskoler
2.1.3.1.	Gældende ret
2.1.4.	Lov om kommunale internationale grundskoler
2.1.4.1.	Gældende ret
2.1.5.	Lov om ungdomsskoler
2.1.5.1.	Gældende ret
2.1.6.	Dagtilbudsloven
2.1.6.1.	Gældende ret
2.1.7.	Lov om erhvervsuddannelser
2.1.7.1.	Gældende ret
2.1.8.	Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø
2.1.8.1.	Gældende ret

UDKAST

2.1.9.	Lov om forberedende grunduddannelse
2.1.9.1.	Gældende ret
2.1.10.	Stu-loven
2.1.10.1.	Gældende ret
2.1.11.	Lov om kommunal indsats for unge under 25 år
2.1.11.1.	Gældende ret
2.1.12.	Lov om de gymnasiale uddannelser
2.1.12.1.	Gældende ret
2.2.	Lovgivning på Social- og Boligministeriets område
2.2.1.	Lov om social service
2.2.1.1.	Gældende ret
2.2.2.	Barnets lov
2.2.2.1.	Gældende ret
2.2.3.	Lov om socialtilsyn
2.2.3.1.	Gældende ret
2.2.4.	Lov om voksenansvar for anbragte børn og unge
2.2.4.1.	Gældende ret
2.2.5.	Lov om Familieretshuset
2.2.5.1.	Gældende ret
2.2.6.	Lov om ægteskabs indgåelse og opløsning
2.2.6.1.	Gældende ret
2.2.7.	Forældreansvarsloven
2.2.7.1.	Gældende ret

UDKAST

2.2.8.	Adoptionsloven
2.2.8.1.	Gældende ret
2.2.9.	Børneloven
2.2.9.1.	Gældende ret
2.2.10.	Lov om børns forsørgelse
2.2.10.1.	Gældende ret
2.2.11.	Navneloven
2.2.11.1.	Gældende ret
2.2.12.	Lov om ægtefællers økonomiske forhold
2.2.12.1	Gældende ret
2.2.13.	Lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser)
2.2.13.1.	Gældende ret
2.2.14.	Lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen
2.2.14.1.	Gældende ret
2.2.15.	Lov om opkrævning af underholdsbidrag
2.2.15.1.	Gældende ret
2.2.16.	Lov om Haagerkonventionen af 2007
2.2.16.1.	Gældende ret
2.2.17.	Lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse
2.2.17.1.	Gældende ret
2.2.18.	Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap

UDKAST

2.2.18.1.	Gældende ret
2.2.19.	Lov om socialt frikort
2.2.19.1.	Gældende ret
2.2.20.	Lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling
2.2.20.1.	Gældende ret
2.3.	Lovgivning på Skatteministeriets område
2.3.1.	Skatteforvaltningsloven
2.3.1.1.	Gældende ret
2.4.	Lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område
2.4.1.	Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.
2.4.1.1.	Gældende ret
2.4.2.	Lov om seniorjob
2.4.2.1.	Gældende ret
2.4.3.	Lov om sygedagpenge
2.4.3.1.	Gældende ret
2.4.4.	Barselsloven
2.4.4.1.	Gældende ret
2.4.5.	Lov om Udbetaling Danmark
2.4.5.1.	Gældende ret
2.4.6.	Lov om social pension
2.4.6.1.	Gældende ret
2.4.7.	Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension

UDKAST

2.4.7.1.	Gældende ret
2.4.8.	Lov om Seniorpensionsenheden
2.4.8.1.	Gældende ret
2.4.9.	Lov om individuel boligstøtte
2.4.9.1.	Gældende ret
2.4.10.	Lov om arbejdsløshedsforsikring
2.4.10.1.	Gældende ret
2.4.11.	Lov om aktiv socialpolitik
2.4.11.1.	Gældende ret
2.5.	Lovgivning på Udlændinge- og Integrationsministeriets område
2.5.1.	Udlændingeloven
2.5.1.1.	Gældende ret
2.5.2.	Integrationsloven
2.5.2.1.	Gældende ret
2.5.3.	Danskuddannelsesloven
2.5.3.1.	Gældende ret
2.5.4.	Repatrieringsloven
2.5.4.1.	Gældende ret
2.5.5.	Hjemrejseloven
2.5.5.1.	Gældende ret
2.6.	Øvrig lovgivning m.v. af betydning for spørgsmålet om tolkebistand
2.6.1.	Forvaltningsloven

UDKAST

2.6.1.1.	Gældende ret
2.6.2.	Den Nordiske Sprogkonvention
2.6.2.1.	Gældende ret
2.6.3.	Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)
2.6.3.1.	Gældende ret
2.6.4.	FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder
2.6.4.1.	Gældende ret
2.6.5.	Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal
2.6.5.1.	Gældende ret
2.6.6.	Europarådets sprogpagt
2.6.6.1.	Gældende ret
2.6.7.	Bekendtgørelse om tolkebistand efter sundhedsloven
2.6.7.1.	Gældende ret
2.6.8.	Straffelovens § 14 om nødret
2.6.8.1.	Gældende ret
2.7.	Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser

UDKAST

8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget udmønter aftale af 29. september 2022 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet) og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Dansk Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance og Alternativet om forbud mod at bruge børn og unge under 18 år som tolke.

Danmark skal ikke have børnetolke. Børn og unge skal ikke sættes i en situation, hvor de skal tolke for deres forældre og andre familiemedlemmer til f.eks. skole-hjem-samtaler, ved møder i jobcentret el.lign. Aftalen har til formål at tage hensyn til børnene og de unge, styrke deres retssikkerhed og undgå, at de sættes i svære tolkesituationer.

Aftalepartierne er enige om at indføre et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke til oversættelse af fremmedsprog i forbindelse med mødet med det offentlige. Forbuddet vil også gælde for private aktører ved udførsel af opgaver for det offentlige.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Lovgivning på Børne- og Undervisningsministeriets område

2.1.1. Lov om folkeskolen

2.1.1.1. Gældende ret

Lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 27. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det er en forudsætning i loven, at folkeskolen er baseret på et tæt samarbejde mellem forældre og skole.

Det fremgår af lovens § 1, at folkeskolen i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling. Det fremgår lovens § 2, stk. 3, at elever og forældre samarbejder med skolen om at leve op til folkeskolens formål.

UDKAST

Endvidere kræver en række bestemmelser i loven, at en given handling sker efter samråd med forældre. Det drejer sig om tilbud om ordblindetest (§ 3 b, stk. 1), muligheden for at fritage eleven fra tysk eller fransk (§ 5, stk. 3), fravigelse af undervisningstiden for elever som modtager supplerende undervisning eller anden faglig støtte (§ 5, stk. 5), afgørelse om udnyttelse af retten til at blive udsendt i praktik på 8. og 9. klassetrin (§ 9, stk. 3), beslutning om, at en elev rykkes et klassetrin op eller undervises på samme klassetrin i 2 år (§ 12, stk. 1), henvisning til specialundervisning som ikke er af foreløbig karakter (§ 12, stk. 2), afgørelse om valg af fag og om brobygning (§ 19 d, stk. 8), afgørelse om indstilling til 10.-klassesprøver (§ 19 f, stk. 2), henvisning af en elev til en anden skole, herunder f.eks. en fri grundskole (§ 22, stk. 2), samt beslutning om hvilken undervisning eleven skal deltage i ved delvis opfyldelse af undervisningspligten ved erhvervsmæssig beskæftigelse (§ 33, stk. 7).

Herudover er der en række bestemmelser i loven, hvor der er krav om forældrenes samtykke eller en egentlig aftale med forældrene. Det drejer sig bl.a. om en elevs deltagelse i særlige undervisningsforløb (§ 9, stk. 4), om deltagelse i 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb (§ 19 e, stk. 5), indlogering i skolebyen (§ 27, stk. 1), samt beslutning om eleven skal undervises i andre af folkeskolens fag end dansk og matematik (§ 33, stk. 5).

Efter lovens § 13, stk. 1 og 2, skal eleverne og forældrene regelmæssigt underrettes om lærernes og eventuelt skolens leders syn på elevernes udbytte af skolegangen. Forældrene skal underrettes skriftligt om resultaterne af test.

Det følger af lovens § 54, stk. 1, at forældrenes rettigheder efter § 3 b, § 9, stk. 3 og 4, og §§ 12-14, 19 d, 19 e, 19 f, 20, 22, 27, 33, 34, 36-38 og 51 og de i medfør af loven fastsatte regler tilkommer den eller de personer, som har forældremyndigheden over eleven. Elever, der ikke er undergivet forældrenes myndighed, træffer selv afgørelse efter § 12, § 14, stk. 6, § 19 d, § 19 e, § 19 f, § 20, stk. 1 og 2, § 22, stk. 4, og § 27, stk. 1. Det fremgår af § 54, stk. 2, at bortset fra spørgsmålene om skolegangens begyndelse og varighed kan skolen anse den, der har eleven i pleje, for bemyndiget til at handle på forældremyndighedens indehavers vegne.

2.1.2. Lov om friskoler og private grundskoler m.v.

2.1.2.1. Gældende ret

UDKAST

Lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 161 af 21. februar 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Friskoler og private grundskoler (frie grundskoler) er dog baseret på et tæt samarbejde mellem forældre og skole, idet skolen typisk etableres af en initiativkreds eller forældrekræds, der har baggrund i en gruppe af forældre til kommende elever på skolen. En fri grundskole ledes overordnet af en bestyrelse, jf. § 5, stk. 7, 1. pkt. Skolens bestyrelse har et vist antal medlemmer, der er valgt blandt forældre til elever på skolen. Andelen af forældre i bestyrelsen er forskellig fra skole til skole.

Det fremgår således af § 5, stk. 3, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om vedtægternes indhold, herunder om, i hvilket omfang der i vedtægterne kan henlægges beføjelser til en generalforsamling, skolekræds eller lignende. I § 7, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 980 af 8. oktober 2012 om vedtægter for friskoler og private grundskoler er det fastsat, at det skal fremgå af vedtægterne nøjagtigt hvor mange af bestyrelsens medlemmer, der skal vælges af og blandt forældrene til elever på skolen, idet antallet dog skal være mindst 2. Endvidere reguleres skolens forældrekræds og forældrenes rettigheder i § 9 i den nævnte bekendtgørelse.

Det følger af § 1, stk. 7, at undervisningen i begrænset omfang kan tilrettelægges som fjernundervisning, hvis det ud fra en pædagogisk vurdering er til gavn for den enkelte elev og tilgodeser klassens samlede behov. Deltagelse i fjernundervisning kan kun finde sted efter aftale med forældrene.

Efter § 1 b, stk. 1, skal skolen regelmæssigt underrette eleverne og forældrene, jf. § 38, om sit syn på elevernes udbytte af skolegangen.

I kapitel 3 om tilsyn er der fastsat en række bestemmelser om forældrekrædsens ansvar for dels at føre tilsyn med skolens almindelige virksomhed, den tilsynsførendes varetagelse af tilsyn med bestemte fag og øvrige emner samt valg af en eller flere tilsynsførende.

Det følger af § 38, stk. 1, at forældrenes rettigheder i medfør af denne lov tilkommer den eller de personer, som har forældremyndigheden over eleven. Det fremgår af § 38, stk. 2, at bortset fra spørgsmålet om skolegangens begyndelse og varighed kan skolen anse den, der har eleven i pleje, for bemyndiget til at handle på forældremyndighedens indehavers vegne. Dette gælder dog ikke elever optaget på en kostafdeling.

Kapitel 8 a regulerer frie grundskolers mulighed for at drive dagtilbud for børn, der ikke er begyndt i børnehaveklassen, heltidsskolefritidsordning og klubtilbud. Det drejer sig om privatinstitutioner og private pasningsordninger efter dagtilbudslovens regler, heltidsskolefritidsordning i en periode, inden børnene skal i skolens børnehaveklasse og klubtilbud for børn fra 4. klassetrin efter dagtilbudslovens regler. Skolens bestyrelse har den overordnede ledelse af de nævnte ordninger.

2.1.3. Lov om efterskoler og frie fagskoler

2.1.3.1. Gældende ret

Lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1172 af 12. august 2022, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det følger af en række bestemmelser i loven, at begge skoleformer er baseret på et samarbejde mellem forældre og skolen. Endvidere kræver nogle bestemmelser, at en given handling sker med forældrenes samtykke m.v., når eleven er under 18 år.

Det fremgår af § 1 b, stk. 3, at en fri fagskole skal senest ved kurssets begyndelse i samråd med eleven, og når denne er under 18 år, med dennes forældre, udarbejde en endelig plan for elevens uddannelses- og prøveforløb i nærmere bestemte fag.

Efter § 2, stk. 5, skal skolen regelmæssigt underrette undervisningspligtige elever og deres forældre om sit syn på elevernes udbytte af skolegangen.

Det følger af § 2, stk. 12, at undervisningen i begrænset omfang kan tilrettelægges som fjernundervisning, hvis det ud fra en pædagogisk vurdering er til gavn for den enkelte elev og tilgodeser klassens samlede behov. Deltagelse i fjernundervisning kan kun finde sted efter aftale med forældrene.

Efter § 17, stk. 1, 2. pkt., skal skolen orientere forældre til undervisningspligtige elever om skolens værdigrundlag ved tilmelding til skolen.

Det følger endvidere af § 24 a, stk. 4, nr. 2, at en elev kan indgå i opgørelsen af årselever til tilskud til inklusion, hvis skolen har udarbejdet en skriftlig plan for inklusion af den pågældende elev, som er underskrevet af skolen samt for elever under 18 år af forældre eller værge.

Det fremgår endelig af § 25, stk. 3, nr. 3, at en elev indgår i skolens beregningsgrundlag for tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk støtte, når skolen har udarbejdet en skriftlig plan for indsatsen for den pågældende elev, som er underskrevet af skolen samt for elever under 18 år af forældre eller værge.

2.1.4. Lov om kommunale internationale grundskoler

2.1.4.1. Gældende ret

Lov om kommunale internationale grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1158 af 8. august 2022, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det er en forudsætning i loven, at de kommunale internationale grundskoler er baseret på et tæt samarbejde mellem forældre og skole.

Det fremgår således af lovens § 4, stk. 1, at kommunale internationale grundskoler giver undervisning inden for børnehaveklasse og 1.-9. klassetrin, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. For nærmere om reglerne i folkeskoleloven henvises til pkt. 2.1.2. ovenfor.

Det følger endvidere af lovens § 4, stk. 2, at kommunale internationale grundskoler i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere. Skolerne skal efter deres formål og i hele deres virke forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene.

Endvidere kræver nogle bestemmelser, at en given handling sker med forældrenes samtykke m.v. Det drejer sig om § 3, hvorefter kommunale internationale grundskoler optager undervisningspligtige børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold her i landet på grundlag af beskæftigelse, og hvis forældre ønsker dem optaget i skolen, § 7, stk. 3, hvorefter kommunalbestyrelsen efter samråd med elev og forældre kan henvise eleven til folkeskolen, hvis kommunalbestyrelsen finder, at elevens behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand falder uden for de rammer, som kommunalbestyrelsen har fastsat i henhold til § 1, stk. 2, § 13, stk. 2, hvorefter skolens leder påser, at alle elever, der er optaget i skolen, deltager i undervisningen, og kan forlange, at forældrene giver skolen skriftlig oplysning om grunden til en elevs udeblivelse fra undervisningen samt § 14, hvorefter eleverne og forældrene regelmæssigt

skal underrettes om lærernes og eventuelt skolens leders syn på elevernes udbytte af skolegangen.

2.1.5. Lov om ungdomsskoler

2.1.5.1. Gældende ret

Lov om ungdomsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 28. maj 2019, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebestand.

Det er forudsat i loven, at ungdomsskolen ligesom folkeskolen er baseret på et samarbejde mellem forældre og skole. Det skyldes dels, at ungdomsskolen er rettet mod unge mellem 14 og 18 år, som derfor ikke er myndige, og dels formålet med loven og sammenhængen mellem ungdomsskolelovens og folkeskolelovens regler.

Det følger således af lovens § 1, at ungdomsskolen skal give unge mulighed for at fæstne og uddybe deres kundskaber, give dem forståelse af og dygtiggøre dem til samfundslivet og bidrage til at give deres tilværelse forøget indhold samt udvikle deres interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund.

Det følger af lovens § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sikre kommunens unge et alsidigt tilbud om ungdomsskolevirksomhed. Tilbuddet skal stå åbent for unge mellem 14 og 18 år, der er tilmeldt kommunens folkeregister.

Det fremgår af lovens § 2, stk. 3, at ungdomsskolen indgår i samarbejder, herunder i form af partnerskaber, med kommunens folkeskoler, der kan bidrage til opfyldelsen af såvel ungdomsskolens som folkeskolens formål og folkeskolens mål for fag og obligatoriske emner. Det følger af folkeskolens formål, at elever og forældre samarbejder med skolen om at leve op til folkeskolens formål.

2.1.6. Dagtilbudsloven

2.1.6.1. Gældende ret

Dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 27. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebestand.

Det er en forudsætning i dagtilbudsloven, at dagtilbud er baseret på et samarbejde mellem forældre og dagtilbud m.v.

UDKAST

Dagtilbudsloven omfatter dag-, fritids- og klubtilbud samt andre socialpædagogiske fritidstilbud, som har et pædagogisk, socialt og pasningsmæssigt formål, jf. § 2, stk. 1.

Forældre med lovligt opholdssted her i landet ret til ydelser efter loven, jf. § 2 stk. 2. Ud over tilbud efter dagtilbudsloven indebærer dette, at forældre med lovligt opholdssted efter nærmere regler kan få et økonomisk tilskud til brug for privat pasning eller til pasning af egne børn, jf. lovens kapitel 14, 15 og 16.

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for fritids- og klubtilbud samt andre socialpædagogiske fritidstilbud, og for dagtilbuddene, jf. §§ 3 og 3 a. Efter § 5 skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med indholdet i daginstitutioner efter § 19, stk. 2-5, enheder i daginstitutioner efter § 19, stk. 6, dagplejen efter § 21, stk. 2 og 3, obligatoriske læringstilbud efter § 44 a og puljeordninger med tilskud efter §§ 101 og 102, samt fritidshjem efter § 52, stk. 2-5, og klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud efter § 66, stk. 2-5, jf. § 5.

Efter lovens § 6, stk. 1, har lederen af det enkelte kommunale dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. den pædagogiske og administrative ledelse af tilbuddet, og er ansvarlig over for kommunalbestyrelsen herfor. Tilsvarende har lederen af det enkelte selvejende eller udliciterede dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. den pædagogiske og administrative ledelse af disse tilbud, og er ansvarlig over for henholdsvis institutionsbestyrelsen og den private leverandør herfor, jf. § 6, stk. 2 og 3.

Etablering og drift af private pasningsordninger, der drives uden offentlige midler og finansieres helt eller delvis ved betaling fra forældrene, kræver tilladelse fra kommunalbestyrelsen, hvis der modtages mere end to børn, jf. lovens § 78. Efter lovens § 81 skal kommunalbestyrelsen godkende en aftale om privat pasning indgået mellem forældrene og den private pasningsordning, såfremt forældrene modtager tilskud til ordningen efter lovens §§ 80 og 83. Kommunalbestyrelse skal i medfør af lovens §§ 79 og 81 føre tilsyn med private pasningsordninger.

Der er efter loven adgang for private leverandører til at oprette dagtilbud i form af privatinstitutioner og private fritidshjem jf. § 19, stk. 5, og § 52, stk. 4. Der er intet krav til virksomhedsformen for disse private tilbud, dvs. at de kan være oprettet som aktie -/ anpartsselskaber, enkelt-mandsvirksomheder m.v., ligesom ejerkredsen kan anvende et eventuelt overskud til andre

UDKAST

formål end egentlig institutionsdrift, f.eks. som udbetaling af fortjeneste til ejerkredsen.

Det fremgår af lovens § 7, stk. 2, at dagtilbud i samarbejde med forældrene skal give børn omsorg og understøtte det enkelte barns trivsel, læring, udvikling og dannelse og bidrage til, at børn får en god og tryk opvækst. Dagtilbud skal desuden i samarbejde med forældrene sikre børn en god overgang fra hjem til dagtilbud, ligesom dagtilbud i samarbejde med forældre og skole skal sikre børn en god sammenhængende overgang mellem dagtilbud og fra dagtilbud til fritidstilbud og skole ved at udvikle og understøtte deres grundlæggende kompetencer og lysten til at lære, jf. § 7, stk. 5.

Det fremgår af lovens § 8, at dagtilbud skal udarbejde en skriftlig pædagogisk læreplan for hele børnegruppen i alderen 0-2 år og for børnegruppen i alderen fra 3 år og frem til skolestart. Af læreplanen skal bl.a. fremgå, hvordan dagtilbuddet samarbejder med forældrene om børns læring, jf. § 8, stk. 6, ligesom forældrebestyrelsen i en daginstitution og forældrebestyrelsen for den kommunale dagpleje efter dagtilbudslovens § 15 har til opgave at fastsætte principper for samarbejdet mellem dagtilbud og hjem, jf. § 15, stk. 1, og stk. 2.

For privat pasning efter lovens kapitel 14 og 15, hvor der på privat retligt grundlag indgås en aftale om børnepasning mellem henholdsvis en privat børnepasser eller en pasningsordning og forældrene, vil aftalen om børnepasning være funderet i et samarbejde mellem den private pasningsordning og forældrene.

Herudover skal den private pasningsordning efter § 81 a, stk. 1, tilrettelægges, så den fremmer børns læring gennem trygge læringsmiljøer. Indholdsmæssigt skal arbejdet med læringsmiljøer stå mål med kravene til læringsmiljøer i dagtilbud efter lovens § 8. Der er derfor også for private pasningsordninger krav om, at et samarbejde med forældrene om børns læring, jf. § 8, stk. 6.

For fritidshjem fremgår det af lovens § 45, stk. 6, at disse i samarbejde med skolen og forældre skal medvirke til at skabe en sammenhængende overgang mellem skolens undervisningsdel og fritidshjemmet. Der er ikke fastsat tilsvarende bestemmelser for klubtilbud samt andre socialpædagogiske fritidstilbud.

I visse situationer har kommunalbestyrelsen pligt til at oplyse og inddrage forældrene. Af lovens § 11 fremgår det, at der skal gennemføres

sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år og eventuel sprogstimulering, hvis vurderingen giver anledning til dette. Kommunalbestyrelsen har i forlængelse heraf ansvaret for, at forældre med børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, i forbindelse med sprogvurderingen gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud, jf. lovens § 11, stk. 6. Herudover har kommunalbestyrelsen i medfør af lovens § 11, stk. 10, ansvar for, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurdering og sprogstimulering, og at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Lovens kapitel 5 a indeholder bestemmelser om obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn mv. i udsatte boligområder. Kommunalbestyrelsen har efter disse bestemmelser pligt til at oplyse forældrene i de udsatte boligområder om, at barnet vil blive optaget i et obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen, hvis barnet ikke er optaget i et dagtilbud, hvis barnet udmeldes af et dagtilbud, eller hvis forældre og et barn mellem 1 og 2 år flytter ind i et udsat boligområde, og hvor barnet ikke er meldt ind i et dagtilbud, jf. lovens § 44 a, stk. 3-5. Derudover har kommunalbestyrelsen også efter disse bestemmelser pligt til at inddrage forældrene, idet kommunalbestyrelsen skal sikre, at begge barnets forældre indgår i målrettede forløb, der inspirerer og vejleder forældrene om, hvordan de kan støtte deres barn i det obligatoriske læringstilbud og understøtte barnets dansksproglige kompetencer og generelle læringsparathed og introducere barnet til danske traditioner, normer og værdier, jf. § 44 b, stk. 3.

2.1.7. Lov om erhvervsuddannelser

2.1.7.1. Gældende ret

Lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 16. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af elever og lærlinge under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den unge selv. Der er dog forskel på unge og på, hvilke behov der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører den unges erhvervsuddannelse.

Der er i loven forudsat en vis forældreinddragelse. Det kan f.eks. gøre sig gældende, hvis uddannelsesinstitutionen træffer en afgørelse i forhold til den unge under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem uddannelsesinstitutionen og forældremyndighedsindehaver.

Der er desuden forudsat et vist samarbejde mellem forældre og uddannelsesinstitutionen, i det omfang eleven eller lærlingen er under 18 år.

Det fremgår af lovens § 53, at for elever og lærlinge, der er undergivet forældremyndighed, kræves samtykke fra forældremyndighedens indehaver til at indgå uddannelsesaftale og til at indgå aftaler eller foretage andre dispositioner, der indebærer ændringer i en indgået uddannelsesaftale, eller som vedrører denne aftales ophør.

2.1.8. Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø

2.1.8.1. Gældende ret

Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 5. april 2017, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Efter lovens § 1 har elever, studerende og andre deltagere i offentlig og privat undervisning ret til et godt undervisningsmiljø, således at undervisningen kan foregå sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Undervisningsmiljøet på skoler og uddannelsesinstitutioner (uddannelsessteder) skal fremme deltagernes muligheder for udvikling og læring og omfatter derfor også uddannelsesstedets psykiske og æstetiske miljø.

Hvis uddannelsesstedets ledelse på skoler for grundskoleundervisning og ungdomsuddannelser konstaterer problemer med det psykiske undervisningsmiljø i form af mobning eller lignende, udarbejder ledelsen en handlingsplan, hvoraf det fremgår, med hvilke foranstaltninger problemerne effektivt bringes til ophør, jf. lovens § 1 c. Tilsvarende gælder, hvis uddannelsesstedets ledelse eller en elevs forældremyndighedsindehaver anser det for nødvendigt som følge af elevens bekymrende tilstand eller adfærd, herunder sygdom og fravær på grund af problemer med det psykiske undervisningsmiljø i form af mobning eller lignende. Uddannelsesstedets ledelse informerer de berørte elever og for elever undergivet forældremyndighed eleverne og forældremyndighedsindehaverne om indholdet af handlingsplanen og om eventuelle midlertidige foranstaltninger, jf. § 1 c, stk. 5.

Desuden kan en elev eller forældremyndighedsindehaverne klage over den myndighed, bestyrelse eller person, der har ansvaret for uddannelsesstedets opgaver og over uddannelsesstedets ledelsesopgaver. Ved forældremyndighedsindehavernes klage inddrages eleven efter alder og modenhed, jf. § 7 a.

2.1.9. Lov om forberedende grunduddannelse

2.1.9.1. Gældende ret

Lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der dog er forskel på unge og på hvilke behov, der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører den pågældendes forberedende grunduddannelse.

Der er forudsat en vis forældreinddragelse i loven. Det kan eksempelvis gøre sig gældende, hvis kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse i forhold til en person under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem kommunalbestyrelsen og forældremyndighedsindehaver omkring eleven.

Det fremgår endvidere af lovens § 18, stk. 6, at det kræver samtykke fra forældremyndighedens indehaver at indgå, ændre og opsige en praktikaftale.

2.1.10. Stu-loven

2.1.10.1. Gældende ret

Stu-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der er dog forskel på unge og på hvilke behov, der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse.

Der er forudsat en vis forældreinddragelse i loven. Det kan f.eks. gøre sig gældende, hvis kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse i forhold til den unge under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem kommunalbestyrelsen og forældremyndighedsindehaveren.

Formålet med den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse er efter § 1, at unge med særlige behov opnår personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt, og at give unge med potentiale herfor forudsætninger for videre uddannelse og beskæftigelse.

UDKAST

Det må henset til målgruppen antages, at der på området for særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse vil være behov for en vis forældreinddragelse.

2.1.11. Lov om kommunal indsats for unge under 25 år

2.1.11.1. Gældende ret

Lov om kommunal indsats for unge under 25 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 12. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af 15-17-årige vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der er dog forskel på unge og på hvilke behov, der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører vejledning af den pågældende.

Der er desuden forudsat en vis forældreinddragelse i loven. Det kan eksempelvis gøre sig gældende, hvis kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse i forhold til en person under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem kommunalbestyrelsen og forældremyndighedsindehaveren.

Det er forudsat i loven, at den kommunale indsats med, at de 15-17 årige gennemfører en uddannelse, indebærer et vist samarbejde mellem forældre og kommunalbestyrelsen, typisk en uddannelsesvejleder.

15-17-årige har i medfør af lovens § 2 a, stk. 1, pligt til at være i uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet, der sigter mod, at de gennemfører en uddannelse.

Det fremgår af lovens § 2 a, stk. 2, at kommunalbestyrelsen efter inddragelse af forældremyndighedens indehaver kan fritage den unge for pligten til at være i uddannelse, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at den pågældende på grund af handicap, sygdom eller væsentlige sociale problemer midlertidigt eller permanent ikke er i stand til at overholde pligten.

Efter lovens § 2 a, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med, at 15-17-årige følger deres uddannelsesplan, og sikre, at forældremyndighedens indehaver løbende inddrages i indsatsen for, at pligten efter stk. 1 overholdes. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt 15-17-årige overholder pligten efter stk. 1. Såfremt pligten efter stk. 1 ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at ungeydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, ikke skal udbetales.

Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med udarbejdelse af elevens uddannelsesplan, jf. § 2 c, oplyse den 15-17-årige unge og forældremyndighedens indehaver om, at såfremt pligten efter stk. 1 ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at ungeydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, ikke skal udbetales.

I medfør af § 2 c, stk. 1 og 3, skal en elev ved udgangen af grundskolens 9. klasse have en plan for sin videre uddannelse, som skal indeholde forældremyndighedens indehavers eventuelle bemærkninger, ligesom det er forældremyndighedens indehavers ansvar, at der udarbejdes en uddannelsesplan, og at uddannelsesplanen underskrives og eventuelt revideres, jf. § 2 f, stk. 3.

2.1.12. Lov om de gymnasiale uddannelser

2.1.12.1. Gældende ret

Lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 28. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Loven indeholder ikke regler om forældreinddragelse, men der er forudsat et vist samarbejde mellem forældremyndighedsindehaver og uddannelsesinstitution, i det omfang eleven eller kursisten er under 18 år. Det kan eksempelvis være, hvis institutionen træffer en afgørelse i forhold til en elev eller kursist under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem uddannelsesinstitutionen og forældremyndighedsindehaveren omkring eleven eller kursisten f.eks. i forhold til sygeundervisning, specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand.

Efter lovens § 72, stk. 1, kan en elev eller kursist klage til børne- og undervisningsministeren over uddannelsesinstitutionens leders afgørelser efter loven, når klagen vedrører retlige spørgsmål. I tilfælde, hvor den pågældende elev eller kursist er undergivet forældremyndighed, vil klagemuligheden kunne varetages af forældremyndighedsindehaveren. Tilsvarende vil gælde i det omfang, der i medfør af lovens § 72, stk. 2, er fastsat regler om klageadgang i henhold til § 72.

Det fremgår af lovens § 43, stk. 3, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om henholdsvis studie- og ordensregler, herunder om iværksættelse af sanktioner over for elever og kursister, der ikke følger

UDKAST

studie- og ordensreglerne. I § 8, nr. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1338 af 9. december 2019 om studie- og ordensregler m.v. i de gymnasiale uddannelser er det fastsat, at institutionen for elever undergivet forældremyndighed skal inddrage, informere og partshøre forældremyndighedsindehaver særskilt ved sagens indledning, behandling og afgørelse.

Af lovens § 61, stk. 5, fremgår det, at børne- og undervisningsministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om forlængede forløb for elever med nedsat funktionsevne eller indlæringsvanskeligheder. Efter § 51, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 497 af 18. maj 2017 om de gymnasiale uddannelser tilrettelægger og iværksætter institutionen sine tilbud efter lovens § 61 om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand på en sådan måde, at det enkelte tilbud imødekommer elevens/kursistens behov. Dette sker efter institutionens konkrete vurdering af elevens/kursistens behov på baggrund af sagkyndige oplysninger og udtalelser herom, samt efter drøftelse og i samarbejde med eleven/kursisten og, hvis eleven/kursisten er undergivet forældremyndighed, forældremyndighedens indehaver.

Det er i lovens § 62, stk. 1, fastsat, at elever og kursister, der midlertidigt på grund af sygdom i længere tid ikke kan følge den almindelige undervisning, skal have tilbud om sygeundervisning. I medfør af § 62, stk. 3, kan børne- og undervisningsministeren fastsætte regler om særligt tilrettelagt undervisning efter stk. 1, herunder om institutionernes pligt til at rette henvendelse til eleven. I § 52 i bekendtgørelse nr. 497 af 18. maj 2017 om de gymnasiale uddannelser er det fastsat, at en institution ved en elevs/kursists fravær på grund af sygdom, der forventes at vare i længere tid, snarest og senest to uger (10 skoledage) efter, at eleven/kursisten sidst deltog i undervisningen, skal henvende sig til eleven/kursisten med tilbud om sygeundervisning efter lovens § 62. Hvis eleven/kursisten er undergivet forældremyndighed, henvender institutionen sig tillige til forældremyndighedens indehaver herom. I bekendtgørelsens § 53 er det fastsat, at institutionen sørger for, at den nødvendige sygeundervisning iværksættes efter aftale med eleven/kursisten eller forældremyndighedens indehaver og i nødvendigt omfang elevens/kursistens lærere eller lærerteam.

Det følger af § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 343 af 8. april 2016 om prøver og eksamen i de almene og studieforbereende ungdoms- og voksenuddannelser, at institutionen kan lade eksaminanden eller dennes forældre eller væрге helt eller delvist betale de særlige udgifter, som institutionen har afholdt i forbindelse med en prøves afholdelse i udlandet. Det er en betingelse, at eksaminanden eller dennes forældre forud skriftligt

har erklæret sig villig til at betale de pågældende udgifter på grundlag af institutionens meddelte skøn over beløbets forventede størrelse.

2.2. Lovgivning på Social- og Boligministeriets område

2.2.1. Lov om social service

2.2.1.1. Gældende ret

Lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024 (herefter serviceloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.2. Barnets lov

2.2.2.1. Gældende ret

UDKAST

Barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogs-kyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.3. Lov om socialtilsyn

2.2.3.1. Gældende ret

Lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. juli 2024 (herefter socialtilsynsloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige

opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.4. Lov om voksenansvar for anbragte børn og unge

2.2.4.1. Gældende ret

Lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2024 (herefter voksenansvarsloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.5. Lov om Familieretshuset

2.2.5.1. Gældende ret

Lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 (herefter Familieretshusloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndig, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.6. Lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

2.2.6.1. Gældende ret

Lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023 (herefter ægteskabsloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogs-kyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.7. Forældreansvarsloven

2.2.7.1. Gældende ret

UDKAST

Forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.8. Adoptionsloven

2.2.8.1. Gældende ret

Adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2019, indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige

opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogs-kyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.9. Børneloven

2.2.9.1. Gældende ret

Børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 7. august 2019, indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.10. Lov om børns forsørgelse

2.2.10.1. Gældende ret

Lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 7. august 2019 (herefter børnebidragsloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.11. Navneloven

2.2.11.1. Gældende ret

Navneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 9. august 2023, indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.12. Lov om ægtefællers økonomiske forhold

2.2.12.1. Gældende ret

Lov om ægtefællers økonomiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 774 af 7. august 2019 (herefter ægtefælleloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om familieretlige lovgivning, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.13. Lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser)

2.2.13.1. Gældende ret

Lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser), jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 11. august 2023 (herefter børnebortførelsesloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.14. Lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen

2.2.14.1. Gældende ret

Lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, jf. lovbekendtgørelse nr. 777 af 7. august 2019 (herefter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig

rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.15. Lov om opkrævning af underholdsbidrag

2.2.15.1. Gældende ret

Lov om opkrævning af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1092 af 15. august 2023 (herefter bidragsopkrævningsloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.16. Lov om Haagerkonventionen af 2007

2.2.16.1. Gældende ret

Lov nr. 275 af 27. marts 2017 om Haagerkonventionen af 2007 indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.17. Lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse

2.2.17.1. Gældende ret

Lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 7. august 2019 (herefter ægtefællepensionsloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndighed, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.18. Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap

2.2.18.1. Gældende ret

Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 10. august 2023, indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.19. Lov om socialt frikort

2.2.19.1. Gældende ret

Lov nr. 616 af 11. juni 2024 om socialt frikort (herefter socialfrikortsloven) indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved

afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.2.20. Lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling

2.2.20.1. Gældende ret

Lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, jf. lovbekendtgørelse nr. 972 af 8. august 2017 (herefter tilbageholdelsesloven), indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at børn kun sjældent anvendes som tolke.

2.3. Lovgivning på Skatteministeriets område

2.3.1. Skatteforvaltningsloven

2.3.1.1. Gældende ret

Der er ikke i skatteforvaltningsloven fastsat regler om fremmedsprogstolkning i skattesager. Området er således i dag reguleret af de almindelige forvaltningsretlige regler. For nærmere om de forvaltningsretlige regler henvises til pkt. 2.6.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af Den juridiske vejledning 2024-2, afsnit A.A.7.4.1, at Skatteforvaltningen skal sikre sig, at borgeren er i stand til at forstå og blive forstået af Skatteforvaltningen, når Skatteforvaltningen behandler sager, der vedrører borgeren. Skatteforvaltningens vejledningsforpligtelse omfatter således ikke kun selve vejledningen, men også bistand til, at det er muligt for borgeren at forstå indholdet af vejledningen. Udgangspunktet er, at Skatteforvaltningen taler og skriver dansk, men Skatteforvaltningen skal efter en konkret vurdering af behovet om fornødent stille tolke- og oversættelsesbistand til rådighed. Det er Skatteforvaltningen, der skal afholde udgiften til den fornødne tolke- og oversættelsesbistand.

Som udgangspunkt anvendes der i praksis ikke personer under 18 år som tolke i forbindelse med mundtlig kontakt med skattemyndighederne, da skattemyndighederne som udgangspunkt ikke har samtaler med borgere

vedrørende uproblematisk forhold af praktisk karakter. Skattemyndighederne optræder næsten udelukkende som egentlig myndighedsudøvende, selv når skattemyndighederne har mundtlig eller telefonisk kontakt med borgere og virksomheder. En simpel telefonsamtale vil typisk også indeholde væsentligt vejledningsmæssigt indhold. Dette er f.eks. tilfældet, når borgeren retter personlig eller telefonisk henvendelse om forskuds- eller årsopgørelsen, betalingen af skatter- og afgifter eller angivelse og betaling af moms. Mindreårige har ingen forudsætninger for hverken at forstå eller videreformidle indholdet i et skattemæssigt spørgsmål, og det er ikke skattemyndighedernes praksis, at der rettes mundtlig henvendelse gennem personer under 18 år.

2.4. Lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område

2.4.1. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

2.4.1.1. Gældende ret

2.4.1.1.1. Kommunernes administration af beskæftigelsesindsatsen

Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand. Formålet med loven er, at fastlægge ansvaret for organiseringen og styringen af beskæftigelsesindsatsen.

Det fremgår af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. § 2, stk. 1, at den enkelte kommunalbestyrelse er ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen.

I medfør af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 1, skal den beskæftigelsesrettede indsats, med få lovfæstede undtagelser, varetages i en særskilt enhed, som kaldes et jobcenter.

Beskæftigelsesindsatsen omfatter kommunens opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og bl.a. lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen § 3, stk. 2. I indsatsen over for borgerne skal jobcenteret have fokus på beskæftigelse, selvforsørgelse og rådighed, og jobcenteret skal understøtte, at den enkelte borger kommer hurtigst muligt direkte i job, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 1.

UDKAST

I bekendtgørelse nr. 1209 af 28. september 2023 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er der fastsat regler om hvilke opgaver efter beskæftigelsesindsatsen, som skal varetages af jobcentrene.

Ud over de regler om vejledning, der er fastsat i medfør af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er jobcentrene som andre offentlige myndigheder omfattet af de almindelige regler i forvaltningsloven. Det betyder, at forvaltningslovens regler om vejledningspligten og den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, samt de almindelige regler om god forvaltningsskik, også gælder for jobcenteret i deres varetagelse af beskæftigelsesindsatsen. For en nærmere gennemgang heraf, henvises til lovforslagets afsnit 2.6.1.1.

Desuden fastsætter loven, i hvilket omfang kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver eller træffe afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge, jf. lovens § 17 a. Efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, § 17 a, kan kommunen i et vist omfang, overlade til andre aktører at udføre visse opgaver og træffe afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge.

Rammerne for anden aktørs opgavevaretagelse for kommunerne er fastsat i bekendtgørelse om anden aktør, bekendtgørelse nr. 1183 af 25. oktober 2019. I medfør af bekendtgørelsens § 9, skal anden aktør, der udfører opgaver på vegne af jobcenteret, iagttage de almindelige forvaltningsretlige principper, på samme måde som jobcenteret skal i deres sagsbehandling.

Det betyder, at anden aktør, som er overladt opgaver i beskæftigelsesindsatsen, i samme omfang som det gælder for jobcentrenes myndighedsudøvelse, skal overholde de almindelige forvaltningsretlige regler og principper i deres behandling af borgeren og i deres sagsbehandling og tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen i øvrigt.

2.4.2. Lov om seniorjob

2.4.2.1. Gældende ret

Lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1090 af 15. september 2015, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Lovens formål er at give ældre ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som maksimalt har 5 år tilbage, før de når efterlønsalderen, og som ikke længere har dagpengere, fordi de har opbrugt

deres periode med ret til dagpenge, mulighed for beskæftigelse i et seniorjob i bopælskommunen.

Ordningen betyder, at en efterlønsberettiget person i en afgrænset periode indtil de når efterlønsalderen, kan blive ansat i kommunen i et seniorjob. Kommunen fastsætter seniorjobbets indhold og omfang efter samtale med ansøgeren og bl.a. under hensyn til vedkommendes kvalifikationer og interesser.

Loven regulerer bl.a. de generelle regler om ansættelse af personer i seniorjob samt regler om kompensation ved overskridelse af frister m.v., ophør af seniorjob, klageadgang og finansiering.

Der er ikke fastsat særskilte regler om kommunens vejledning eller kommunikation, i lov om seniorjob. Kommunen skal, som i al deres administration og forvaltning af lovgivningen følge de almindelige forvaltningsretlige regler og principper. Der henvises til lovforslagets pkt. 2.6.1.1.

2.4.3. Lov om sygedagpenge

2.4.3.1. Gældende ret

Sygedagpengeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 22. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det fremgår af lovens § 68, stk. 1, at kommunen træffer afgørelse om retten til sygedagpenge. Det fremgår af lovens § 77, stk. 1, at kommunens afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder også for en evt. arbejdsgivers ret til refusion efter lovens § 54.

Det fremgår af sygedagpengelovens § 45, stk. 5, og § 55, stk. 4, at Udbetaling Danmark varetager administrationen af sygedagpengeforsikringen for selvstændige erhvervsdrivende og private arbejdsgivere. Det fremgår af lovens § 77, stk. 2, at Udbetaling Danmarks afgørelse om, hvorvidt en person har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed efter § 45, stk. 1, og Udbetaling Danmarks afgørelse om, hvorvidt en arbejdsgiver er privat arbejdsgiver efter § 55, stk. 2, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. § 3, stk. 1 og 2, at den beskæftigelsesrettede

indsats for sygedagpengemodtagere varetages i jobcenteret. Der henvises herom til lovforslagets afsnit 2.1.1.1. Ift. afgørelser om ydelser kan kommunalbestyrelsen beslutte, at opgaver fra andre dele af forvaltningen kan varetages i jobcenteret, f.eks. at lægge kommunens ydelsescenter i jobcenteret.

Der er ikke fastsat særlige regler i sygedagpengeloven om kommunens vejledningsforpligtelse af personer, der anmoder om sygedagpenge. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, der gælder. For en nærmere gennemgang af relevante forvaltningsretlige principper og bestemmelser i forvaltningsloven henvises til lovforslagets afsnit 2.6.1.

2.4.4. Barselsloven

2.4.4.1. Gældende ret

Barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 27. februar 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det fremgår af lovens § 48, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om retten til barselsdagpenge. Det fremgår af lovens § 54, stk. 1, at Udbetaling Danmarks afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 64 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder også for en evt. arbejdsgivers ret til refusion efter lovens § 39.

Der er ikke fastsat særlige regler i barselsloven om Udbetaling Danmarks vejledningsforpligtelse af personer, der anmoder om barselsdagpenge. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler og principper der gælder. For en nærmere gennemgang af relevante forvaltningsretlige principper og bestemmelser i forvaltningsloven henvises til lovforslagets afsnit 2.6.1.

2.4.5. Lov om Udbetaling Danmark

2.4.5.1. Gældende ret

Lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 2. september 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Af §§ 1 og 1 a i lov om Udbetaling Danmark fremgår det, hvilke opgaver Udbetaling Danmark varetager i henhold til denne lov og anden lovgivning. Udbetaling Danmark har myndighedsansvaret for en række sociale ydelser, som er reguleret i de enkelte ydelseslove, der er nævnt i §§ 1 og 1 a. § 1 henviser til primært en række ydelseslove og vedrører f.eks. tilkendelse og udbetaling af boligstøtte, tidlig pension og folkepension, udbetaling af

UDKAST

førtidspension og seniorpension samt administration af familieydelser. § 1 a henviser til lovgivning og opgaver, der tidligere er blevet varetaget af staten, f.eks. administration af tilbagebetaling af studielån, opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget modtaget uddannelsesstøtte, beregning og anvisning af tjenestemandspensioner, forsikringsordninger for selvstændigt erhvervsdrivende samt administrationen af en række forskellige statslige tilskuds-, udlåns- og garantiordninger.

Kapitel 2 i lov om Udbetaling Danmark indeholder en række bestemmelser om vejledning m.v.

I kapitel 2 fremgår det af § 2, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, at ved Udbetaling Danmarks varetagelse af opgaver på sine sagsområder efter § 1 og § 1 a, nr. 3, finder §§ 3 og 4 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tilsvarende anvendelse.

Udbetaling Danmark skal således bl.a. fastsætte frister for sagsbehandlingen, og borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Udbetaling Danmark er ved henvendelse fra borgere forpligtet til at vejlede om kontante ydelser og økonomiske tilskud inden for eget sagsområde, jf. forvaltningslovens § 7.

Desuden indeholder kapitel 2 i lov om Udbetaling Danmark en række bestemmelser om arbejdsfordelingen mellem Udbetaling Danmark og kommunerne i forbindelse med vejledning på Udbetaling Danmarks sagsområder.

Det fremgår af § 2, stk. 2, at Udbetaling Danmark skal henvise borgere, som skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning eller for personlig bistand til kommunen. Udbetaling Danmark skal i denne situation formidle den indledende kontakt til kommunen.

Efter § 3, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen yde generel vejledning om alle de muligheder, der findes for at modtage kontante ydelser og økonomiske tilskud på sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark.

Kommunen skal i fornødent omfang yde bistand til fremmødte borgere, der vurderes ikke at kunne benytte sig af digitale vejledninger og selvbetjenings-løsninger om kontante ydelser og økonomiske tilskud inden for sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark, jf. § 3, stk. 2.

Desuden fremgår det af § 3, stk. 3, at kommunen på foranledning af borgere, som vurderes at have særlige behov, og som ønsker at søge om, eller som

UDKAST

modtager kontante ydelser og økonomiske tilskud på de sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark, i fornødent omfang skal yde bistand med følgende: 1) Give hjælp til at udfylde og indgive ansøgning til Udbetaling Danmark, 2) sørge for at borgeren kan medvirke ved behandlingen af sin sag hos Udbetaling Danmark og 3) varetage kontakten til Udbetaling Danmark på borgerens vegne.

Efter § 4 skal borgere, der modtager kontante ydelser og økonomiske tilskud på sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark efter § 1, oplyse om ændringer, der kan have betydning for udbetalingen af ydelserne og tilskuddene.

Kommunerne har derudover en række opgaver efter lov om Udbetaling Danmark.

Kommunen har f.eks. efter lovens § 11 efter anmodning fra Udbetaling Danmark pligt til at forestå hele eller dele af sagsoplysningen i sager om tilbagebetaling af kontante ydelser og økonomiske tilskud, som en borger har modtaget med urette og mod bedre vidende i sager på Udbetaling Danmarks sagsområde.

Efter § 13, stk. 3, er det kommunen, som træffer afgørelse om, hvorvidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening på Udbetaling Danmarks sagsområder.

Klageadgang over Udbetaling Danmark afgørelser er fastsat i de enkelte love, som Udbetaling Danmark varetager opgaver efter, jf. lovens §§ 1 og 1 a. Udbetaling Danmarks afgørelser efter lov om social pension og efter lov om individuel boligstøtte kan f.eks. påklages til Ankestyrelsen, jf. § 50, stk. 3, i lov om social pension, og § 73 a i lov om individuel boligstøtte.

Derudover er der på en række områder i henhold til de enkelte ydelseslove klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevareklagenævnet og Styrelsen for Patientsikkerhed.

2.4.6. Lov om social pension

2.4.6.1. Gældende ret

Lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1042 af 2. september 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

UDKAST

Det fremgår af § 56 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen varetager opgaverne vedrørende personligt tillæg og helbredstillæg til folkepensionister. Desuden varetager kommunalbestyrelsen de opgaver vedrørende førtidspension og seniorpension, som ikke varetages af Udbetaling Danmark eller Seniorpensionsenheden, jf. stk. 1-3, og opgaver vedrørende seniorpension efter kapitel 3 a, hvis Seniorpensionsenheden anmoder herom.

Det betyder bl.a., at kommunen træffer afgørelse om tilkendelse af førtidspension efter lovens kapitel 3. Desuden kan Seniorpensionsenheden bede kommunen om at hjælpe med at oplyse sager om tilkendelse af seniorpension efter lovens kapitel 3 a.

Herudover skal kommunalbestyrelsen, uden at borgeren indgiver ansøgning herom, vurdere, om borgeren har ret til anden hjælp fra kommunen, når Udbetaling Danmark eller Seniorpensionsenheden giver afslag på pension på grund af regler om optjening eller tilkender en procentandel af fuld pension, og tilbyde vejledning efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når f.eks. en førtidspensionist, seniorpensionist eller tidlig pensionist overgår til folkepension, jf. § 56 a, stk. 5, i lov om social pension.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter lov om social pension kan efter lovens § 50, stk. 1, påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter lovens § 50, stk. 4, kan afgørelser efter kapitel 3 og 3 a samt efter § 43 a og § 44 om førtidspension og seniorpension påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.4.7. Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension

2.4.7.1. Gældende ret

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Det fremgår af § 52 b, stk. 3, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at kommunalbestyrelsen varetager de op-gaver efter loven, som ikke er henlagt til Udbetaling Danmark, jf. stk. 1 og 2. Det betyder bl.a., at det er kommunen, som træffer

afgørelse om tilkendelse og frakendelse af ydelser efter loven. Kommunen træffer således også afgørelse om personligt tillæg og helbredstillæg til førtidspensionister, som har fået tilkendt førtidspension efter reglerne i loven, dvs. før 2003.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. kan efter lovens § 49, stk. 1, påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter lovens § 49, stk. 4, kan afgørelser efter §§ 13-15, 21, 24, 44, 44 a og § 54, stk. 3, påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.4.8. Lov om Seniorpensionsenheden

2.4.8.1. Gældende ret

Der er ikke fastsat regler i lov om Seniorpensionsenheden, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 14. juni 2020, om anvendelse af børn under 18 år som tolk i den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Det fremgår af § 2 i loven at Seniorpensionsenheden varetager de opgaver, som tillægges Seniorpensionsenheden i henhold til denne lov og lov om social pension eller i regler udstedt i medfør heraf.

Seniorpensionsenheden varetager opgaven med tilkendelse af seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension.

Det fremgår af § 3 i loven, at Seniorpensionsenheden skal henvise borgere til kommunen, hvis borgeren skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning, jf. § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller for personlig bistand. Seniorpensionsenheden skal efter en konkret vurdering formidle den indledende kontakt til kommunen.

Efter § 4, stk. 1, skal kommunen i fornødent omfang yde bistand til fremmødte borgere, der vurderes ikke at kunne benytte sig af de digitale vejledninger og selvbetjeningsløsninger, som Seniorpensionsenheden stiller til rådighed.

Det fremgår desuden af § 4, stk. 2, at kommunen på foranledning af borgere, som vurderes at have særlige behov, og som ønsker at søge om seniorpension, i fornødent omfang skal yde bistand med følgende: 1) Give hjælp til at udfylde og indgive ansøgning til Seniorpensionsenheden, 2) sørge for at borgeren kan medvirke ved behandlingen af sin sag hos

Seniorpensionsenheden og 3) varetage kontakten til Seniorpensionsenheden på borgerens vegne.

Efter § 6, stk. 1, er det kommunen, som træffer afgørelse om, hvorvidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening på Seniorpensionsenhedens sagsområde.

Efter § 50, stk. 4, i lov om social pension kan Seniorpensionsenhedens afgørelser om tilkendelse af seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.4.9. Lov om individuel boligstøtte

2.4.9.1. Gældende ret

Lov om individuel boligstøtte jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Af § 9 b, stk. 2, fremgår det, at kommunalbestyrelsen varetager opgaverne vedrørende støtte til beboerindskud, depositum, indskud el.lign. efter kapitlerne 10-11.

Desuden er det kommunen, som træffer afgørelse om, hvorvidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening efter boligstøtteleven, jf. § 40 a.

Kommunalbestyrelsens afgørelser om lån til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger efter § 40 a, stk. 2, og §§ 55-57, 60 a, 64 b, 64 e, 66 og 67 kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.4.10. Lov om arbejdsløshedsforsikring

2.4.10.1. Gældende ret

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation, men loven indeholder regler om a-kassernes vejledning af sine medlemmer, og i medfør af loven er fastsat regler og praksis om anvendelse af tolke.

Loven regulerer, hvordan arbejdsløshedsforsikringen m.v. skal administreres.

UDKAST

Det fremgår blandt andet af loven, at a-kasserne udbetaler dagpenge, skattefri præmie, efterløn og feriedagpenge (kapitel 9-11 b) og opkræver medlemsbidrag m.v. fra medlemmerne (kapitel 12).

Det fremgår desuden, at klager over a-kassernes afgørelser efter loven kan indbringes for direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, jf. lovens § 98, og at klager over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen angår medlemmers rettigheder og pligt, og at andre klager over afgørelser fra direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan indbringes for beskæftigelsesministeren, jf. lovens § 99.

A-kasserne er private foreninger, der ikke er omfattet af de almindelige regler i forvaltningsloven om en myndigheds vejledningspligt mv., men a-kasserne er underlagt tilsvarende regler, der er fastsat i medfør af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det fremgår således af lovens § 65, stk. 1, at en a-kasse i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til medlemmer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for a-kassens sagsområde, og det fremgår af lovens § 65, stk. 3, at ved ledighedens indtræden skal a-kassen informere medlemmet om betydningen af pligten til at foretage en vurdering af medlemmets rådighed.

I medfør af lovens § 65, stk. 6, fastsætter Beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelse af bestemmelserne, herunder fastsættes regler om pligt til at yde vejledning og bistand, selv om medlemmet ikke har rettet henvendelse til a-kassen.

På baggrund af lovens § 65, stk. 6, er bekendtgørelse om en a-kasses pligt til at vejlede mv. udstedt. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at en a-kasse i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til medlemmer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for a-kassens område. Det fremgår af den tilhørende vejledning, at i det omfang et medlem ikke behersker det danske sprog tilstrækkeligt godt eller f.eks. er høre- eller synshandicappet, vil det være en følge af vejledningspligten, at a-kassen normalt bør tilvejebringe den fornødne bistand, f.eks. i form af tolkebistand.

Det er efter reglerne gældende praksis, at a-kassen som minimum er forpligtet til at forklare sig skriftligt eller mundtligt på engelsk over for medlemmer. Hvis medlemmet hverken behersker dansk eller engelsk i fornødent omfang, kan a-kassen pålægge medlemmet selv at skaffe den nødvendige tolkebistand. Medlemmet skal selv dække udgiften til tolken.

Der er ikke i øvrigt fastsat regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om en vejledningsforpligtelse af medlemmer af a-kasser, der anmoder om ydelser efter loven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, der gælder for offentlige myndigheder, der administrerer efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. For en nærmere gennemgang af relevante forvaltningsretlige principper og bestemmelser i forvaltningsloven henvises til lovforslagets afsnit 2.6.1.1.

2.4.11. Lov om aktiv socialpolitik

2.4.11.1. Gældende ret

Lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det fremgår af loven, at kommunen træffer afgørelse om retten til hjælp i kontanthjælpssystemet, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, revalideringsydelse m.v. under revalidering eller hjælp i særlige tilfælde efter lovens kapitel 10. Det fremgår videre af lov om aktiv socialpolitik, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om hjælp efter lovens § 6 til forsørgelse til danske statsborgere, som har opholdt sig mange år i udlandet, og efterlevelseshjælp efter lovens kapitel 10 a.

Det fremgår af lovens § 98, stk. 1, at afgørelser efter loven bortset fra afgørelser efter kapitel 10 og 10 a kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår af lovens § 98, stk. 2, at kommunernes afgørelse om hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 og tilbagebetaling af hjælpen efter § 95 kan indbringes for Ankestyrelsen efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår af lovens § 98, stk. 3, at Udbetaling Danmarks afgørelse om hjælp efter §§ 6 og 85 a og tilbagebetaling af hjælpen efter § 95 kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. § 64 a i lov om retssikkerhed og administration på det social område.

Det følger af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 1 og 2, at den beskæftigelsesrettede indsats for blandt andet borgere efter lov om aktiv socialpolitik, herunder

UDKAST

modtagere af hjælp i kontanthjælpssystemet, varetages i jobcenteret. Der henvises herom til lovforslagets afsnit 2.4.1.1.

I forhold til afgørelser om ydelser kan kommunalbestyrelsen beslutte, at opgaver fra andre dele af forvaltningen kan varetages i jobcenteret, f.eks. at lægge kommunens ydelsescenter i jobcenteret.

Der gælder en række bestemmelser om vejledning i lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår blandt andet af § 7 i lov om aktiv socialpolitik, at når en person søger om hjælp, skal kommunen straks vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer. Vejledningen kan bestå i oplysninger om, hvordan den pågældende kan forbedre mulighederne for arbejde eller uddannelse. Videre fremgår der særlige regler om vejledning om sanktioner blandt andet af lovens § 35 a, stk. 1 og 2. Således er det en betingelse for, at kommunen kan foretage fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-40 a, at kommunen skriftligt har vejledt personen om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner.

I medfør af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 4, har beskæftigelsesministeren fastsat regler om, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver i lov om aktiv socialpolitik, der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats. Således er der i bekendtgørelse nr. 1209 af 28. september 2023 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsat regler om hvilke opgaver efter beskæftigelsesindsatsen, som skal varetages af jobcentrene. Det betyder bl.a., at jobcenteret, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 1-3, skal vejlede om mulighederne for at få beskæftigelsesrettet hjælp, herunder vejledning om, hvordan personen så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer efter § 7 i lov om aktiv socialpolitik, at jobcenteret skal behandle og vurdere ansøgninger og spørgsmål om beskæftigelsesrettet hjælp efter § 8 i lov om aktiv socialpolitik, og at jobcentret skal foretage opfølgning efter § 10 i lov om aktiv socialpolitik for så vidt angår den beskæftigelsesrettede hjælp for at sikre, at betingelserne for at give hjælpen fortsat er opfyldt, herunder vurdering af om der er grundlag for at yde andre former for hjælp m.v.

Herudover gælder de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, hvor der ikke er fastsat særlige regler i lov om aktiv socialpolitik om kommunens vejledningsforpligtelse af personer, der anmoder om hjælp eller allerede modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. For en nærmere

gennemgang af relevante forvaltningsretlige principper og bestemmelser i forvaltningsloven henvises til lovforslagets afsnit 2.6.1.1.

2.5. Lovgivning på Udlændinge- og Integrationsministeriets område

2.5.1. Udlændingeloven

2.5.1.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 46 f kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2005-2006, tillæg A, L 168, som fremsat, s. 5285, at ministeren efter drøftelse med de relevante myndigheder kan fastsætte regler om, at udlændingemyndighederne så vidt muligt skal anvende tolke fra Rigspolitiets tolke-oversigt. Herved sikres det, at tolkene er undersøgt med hensyn til personlige forhold. Dog kan det i enkeltstående tilfælde være nødvendigt at anvende tolke, som ikke er optaget på tolkelisten, f.eks. hvis der ikke på oversigten er en tolk, der behersker det pågældende sprog.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at det af retssikkerhedsmæssige grunde er væsentligt, at tolkebistanden er af høj kvalitet. Tolkene, der anvendes, skal være i besiddelse af de nødvendige sproglige færdigheder, men også have det fornødne kendskab til det danske samfund og til de pligter, der påhviler den pågældende som tolk. Endvidere bør tolkenes personlige forhold være undersøgt f.eks. med hensyn til relevante strafbare forhold.

Bemærkningerne til bestemmelsen i § 46 f forholder sig ikke til brug af personer under 18 år som tolke.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 393 af 4. maj 2009 om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet). Af bekendtgørelsen fremgår en række krav til brugen af tolke, herunder tolkes funktion, habilitet mv. Bekendtgørelsen regulerer alene myndighedernes brug af tolke og således ikke private aktørers brug af tolke.

På Udlændinge- og Integrationsministeriets område anvendes dagligt tolke i en lang række tilfælde. Det er f.eks. tilfældet i forbindelse med asylsamtaler, samtaler med frihedsberøvede udlændinge i udsendelsesposition, samt andre samtaler, som udlændinge i medfør af

UDKAST

udlændingeloven indkaldes til som led i behandlingen af en sag i f.eks. Udlændingestyrelsen, Hjemrejsestyrelsen eller i forbindelse med gennemførelse af mundtlige nævnsmøder i sager, der indbringes for Flygtningenævnet eller Udlændingenævnet. I sådanne tilfælde anvendes som det klare udgangspunkt tolke, der er godkendt af Rigspolitiet, jf. ovennævnte bekendtgørelse.

Efter omstændighederne vil der også kunne være behov for tolkebistand i andre situationer på Udlændinge- og Integrationsministeriets område. Dette kan f.eks. være i forbindelse med brugerbetjening i borgerservicecentre i Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration, der i stort omfang har både personlig og telefonisk kontakt med brugere, der eventuelt får bistand af familiemedlemmer, bekendte eller frivillige til tolkning. Henvendelser til borgerservicecentre kan omhandle generel vejledning om lovgivning på området, herunder vejledning i forhold til indgivelse af ansøgning eller klage over en afgørelse. I nogle tilfælde rettes endvidere henvendelse til borgerservicecentre med henblik på mundtligt at afgive oplysninger til en verserende sag hos udlændingemyndighederne, som vil blive noteret på den pågældende sag og indgå i sagsbehandlingen.

Der kan endvidere være behov for kommunikation mellem udlændingen og personalet under en udlændings indkvartering på et af Udlændingestyrelsens indkvarteringscentre. Det er det klare udgangspunkt på indkvarteringsstederne, at der anvendes myndige tolke til samtaler om f.eks. sygdom, opholdstilladelse, arbejde, mistrivsel, indberetninger og andre samtaler af f.eks. personlig karakter. Der kan dog forekomme situationer, hvor der anvendes personer under 18 år til tolkning af dagligdags- og praktiske spørgsmål, f.eks. spørgsmål om bustider eller åbningstider. Endeligt kan det ikke udelukkes, at der kan opstå akutte situationer på indkvarteringsstederne, hvor der anvendes personer under 18 år til tolkning, hvis der er brug for, at personalet hurtigt skal agere på grund af f.eks. akut opståede alvorlige sygdomme eller lignende.

Der kan endvidere være supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som ikke er beskrevet direkte i udlændingeloven, men som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i udlændingeloven. Det kan f.eks. være en telefonisk samtale forud for et aftalt møde mellem Udlændingestyrelsen og udlændingen, som skal sikre, at udlændingen medbringer relevant dokumentation m.v., til det aftalte møde.

Der er ikke herudover på udlændingelovens område regler for brug af tolke, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.6.1.1.

2.5.2. Integrationsloven

2.5.2.1. Gældende ret

Integrationsloven har til formål at sikre, at nyankomne udlændinge har mulighed for at udnytte deres evner og ressourcer med henblik på at blive selverhvervende og aktivt deltage i og bidrage til det danske samfund på lige fod med øvrige borgere i overensstemmelse med grundlæggende værdier og normer i det danske samfund, jf. integrationslovens § 1.

Med henblik på at opnå dette formål, er der i integrationsloven indsat regler om bl.a. visitering og boligplacering af flygtninge, introduktionsprogram for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, herunder arbejdspligt, om introduktionsforløb for indvandrere, samt om tilbud om danskuddannelse til voksne udlændinge, som tillige er reguleret i danskuddannelsesloven.

Der er i integrationsloven ikke fastsat særskilte regler om brug af tolkning i forbindelse med integrationsindsatsen, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.6.1.1.

Integrationsloven foreskriver en række situationer med samtaler mellem kommuner eller andre aktører, som varetager opgaver i henhold til integrationsloven, og udlændinge omfattet af integrationsloven, som efter omstændighederne vil kunne blive gennemført med tolkebistand.

Der er i integrationsloven fastsat en række bestemmelser, som kan indebære samtaler mellem kommunen og den enkelte udlænding, hvis vedkommende er enten flygtning eller familiesammenført. Det drejer sig bl.a. om integrationslovens § 12 om kommunens pligt til at anvise et midlertidigt opholdssted til en flygtning, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen, § 15 d om kommunens pligt til efter en konkret vurdering at tilbyde en udlænding en helbredsundersøgelse, § 16 om kommunens pligt til at tilbyde et introduktionsprogram til udlændinge, der er fyldt 18 år på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for vedkommende, § 16 a om uddannelsespålæg, 16 b om formelle vurderinger af uddannelseskvalifikationer, § 17 om vurdering af aktivitets- eller jobparathed, § 19 om indgåelse af kontrakt mellem kommunen og borgeren, § 20 om opfølgning på en udlændings kontrakt, § 20 d om arbejdspligt, §§

23-24 a om tilbudsmuligheder m.v. og §§ 26-26 a om pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Ydermere fastsætter integrationsloven en række bestemmelser, som kan indebære samtaler mellem kommunen og den enkelte udlænding, hvis vedkommende er indvandrer iht. integrationslovens § 2, stk. 6. Det gælder bl.a. i forhold til tilbud om introduktionsprogram i medfør af integrationslovens § 24 c-§ 24 d.

Der kan endvidere være supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som ikke er beskrevet direkte i integrationsloven, men som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i integrationsloven. Det kan f.eks. være en samtale forud for et aftalt møde mellem kommunen og borgeren, som skal sikre, at borgeren medbringer relevant dokumentation m.v., til det aftalte møde. Det kan f.eks. også være en telefonisk samtale efter et afholdt møde, som har til formål at klargøre eller præcisere en pointe, som blev drøftet på det pågældende møde.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære behov for anvendelse af tolkning i på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og dels og på den anden side samtaler om f.eks. en voksens udlændings pligter eller eventuelle sanktioner i henhold til integrationsloven, herunder samtaler om en udlændings pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og udarbejdelse og opfølgning på kontrakt efter integrationsloven.

2.5.3. Danskuddannelsesloven

2.5.3.1. Gældende ret

Danskuddannelsesloven har til formål at bidrage til, at voksne udlændinge med udgangspunkt i deres individuelle forudsætninger og integrationsmål opnår nødvendige dansksproglige kompetencer og viden om kultur- og samfundsforhold i Danmark, så de kan blive deltagende og ydende medborgere på lige fod med samfundets øvrige borgere. Danskuddannelse skal bidrage til, at voksne udlændinge så hurtigt som muligt efter at have fået opholdstilladelse i Danmark tilegner sig færdigheder i at forstå og anvende det danske sprog og opnå kendskab til det danske arbejdsmarked, så de herved får mulighed for at komme i beskæftigelse og bliver i stand til at forsørge sig selv og fremme voksne udlændinges aktive brug af det danske sprog samt bidrage til, at de opnår almene kundskaber og færdigheder, som er relevante i forhold til arbejde og uddannelse samt livet som medborger i et demokratisk samfund, jf. danskuddannelseslovens § 1.

UDKAST

Med henblik på at opnå disse formål er der i danskuddannelsesloven indsat regler om bl.a. danskuddannelsens tilrettelæggelse og indhold, herunder om en inddeling af tilbud efter danskuddannelsesloven i en af tre følgende danskuddannelser: Danskuddannelse 1, Danskuddannelse 2 og Danskuddannelse 3, jf. danskuddannelseslovens § 3, stk. 1.

Der er i danskuddannelsesloven ikke fastsat særskilte regler om brug af tolkning ifm. danskuddannelserne, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.6.1.1.

Danskuddannelsesloven foreskriver dog enkelte situationer med samtaler mellem kommunen eller aktører, som varetager opgaver i henhold til danskuddannelsesloven, og udlændinge omfattet af danskuddannelsesloven, hvor det efter omstændighederne kan være nødvendigt med tolkebistand.

Det kan eksempelvis være tilfældet i forbindelse med indplacering på det enkelte danskuddannelsesniveau (Danskuddannelse 1, 2 eller 3), som foretages af udbyderen af danskuddannelse på grundlag af en pædagogisk vurdering af den enkelte udlændings forudsætninger og mål med uddannelsen, jf. danskuddannelseslovens § 6, stk. 3.

Der vil endvidere være supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som ikke er foreskrevet direkte i danskuddannelsesloven, men som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i danskuddannelsesloven.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære, at der anvendes personer under 18 år til tolkning af på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og på den anden side samtaler som led i den pædagogiske vurdering af udlændingens forudsætninger og mål med uddannelsen.

2.5.4. Repatrieringsloven

2.5.4.1. Gældende ret

Der er ikke i repatrieringsloven fastsat regler om fremmedsprogtolkning og oversættelse i forholdet mellem den af repatrieringsloven omfattende personkreds, jf. lovens § 3, og de rådgivende eller vejledende myndigheder, organisationer eller foreninger m.v. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.6.1.1.

Formålet med repatrieringsloven er at give personer det bedst mulige grundlag for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om repatriering

UDKAST

samt at støtte repatriering økonomisk. Loven har således til formål at styrke den enkelte persons forudsætninger og muligheder for at repatriere.

Repatrieringsloven gælder bl.a. for flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v., andre familiesammenførte udlændinge, jf. stk. 2-4, og danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, der i forbindelse med repatriering løses fra deres danske statsborgerskab.

Det følger således af repatrieringslovens § 4, at Udlændinge- og Integrationsministeriet har ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende personer, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland, tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning, og varetager den generelle informationsindsats vedrørende repatriering. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan overlade udførelsen af opgaven til Dansk Flygtningehjælp eller til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

Dansk Flygtningehjælp har på nuværende tidspunkt ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende personer, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning, og varetager den generelle informationsindsats vedrørende repatriering, der fremgår af repatrieringslovens § 4, stk. 2, jf. stk. 1.

I tilfælde af, at en person udtrykker ønske om at vende tilbage til sit hjemland, tidligere opholdsland, eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan den kommunale sagsbehandler henvise vedkommende til Dansk Flygtningehjælp med henblik på at få individuel og uddybende rådgivning om mulighederne for at vende hjem. Kommunalbestyrelsen kan være borgeren behjælpelig med at udfylde det oplysningsskema, som ansøgerne skal indsende til Dansk Flygtningehjælp forud for den individuelle rådgivning.

Det fremgår endvidere af repatrieringslovens § 5, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen vejleder systematisk i forbindelse med den særlige integrations-indsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil, om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering.

Af repatrieringslovens § 5, 2. pkt., følger, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at vejlede udlændinge, som har haft opholdstilladelse i Danmark i minimum 5 år, og som har modtaget kontanthjælp eller lignende ydelser i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder, ved en dedikeret samtale

om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering, som skal afholdes minimum hvert andet år.

Kommunalbestyrelsen underretter efter repatrieringslovens § 5, 3. pkt., Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, når personer udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland, tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning.

Det er en forudsætning for at leve op til repatrieringslovens formål, at den individuelle rådgivning, jf. repatrieringslovens § 4, og kommunernes vejledning om repatriering, jf. repatrieringslovens § 5, er baseret på klar kommunikation mellem den enkelte person og de rådgivende og vejledende myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

Der vil endvidere kunne opstå situationer uden for rammerne af rådgivningen og vejledningen reguleret i repatrieringslovens § 4 og § 5 – f.eks. i tilfælde, hvor borgeren i anden sammenhæng selv udtrykker, at den pågældende overvejer eller ønsker at vende hjem eller ved evt. rådgivning og vejledning i relation til planlægning af rejsen til repatrieringslandet – hvor klar kommunikation mellem den enkelte person og myndigheder m.v. om repatrieringslovens muligheder tillige er fundamental.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære, at der er brug for anvendelse af tolkning i på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og på den anden side i samtaler med et mere alvorligt indhold, som f.eks. samtaler om muligheden for at repatriere, herunder dækning af et evt. medicinsk behov eller de økonomiske perspektiver heri.

2.5.5. Hjemrejseloven

2.5.5.1. Gældende ret

Det fremgår af bemærkningerne til hjemrejseloven, at lovens formål bl.a. er at ændre myndighedernes måde at arbejde med udlændinge, som skal hjemrejse. Herunder at sikre en mere fokuseret indsats, sikre at myndighederne kommer tættere på udlændinge, samt at myndighederne får flere værktøjer til rådighed, heriblandt at mulighederne for støtte til en udlændings frivillige hjemrejse styrkes, samtidig med at det sikres, at der reageres konsekvent, hvis en udlænding ikke respekterer myndighedernes endelige afgørelser, jf. Folketingstidende 2020-21 tillæg A, L 203 som fremsat, side 17.

UDKAST

Der er ikke i hjemrejseloven fastsat særskilte regler om brug af tolke, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.6.1.1.

Hjemrejseloven foreskriver dog en række situationer, som efter omstændighederne kan indebære samtaler mellem myndighederne og en udlænding, og hvor det efter omstændighederne kan være nødvendigt med tolkebistand for at gennemføre.

Det gælder i særlig grad bl.a. reglerne i hjemrejselovens kapitel 1 (udrejsepligt og udrejsekontrol), kapitel 3 (medvirken til udrejse, m.v.), kapitel 5 (hjemrejsekontrakt), kapitel 6 (hjemrejsestøtte), kapitel 7 (forhold på indkvarteringssteder), kapitel 8 (kontrol og motivationsfremmende foranstaltninger), kapitel 9 (varetægtsfængsling og frihedsberøvelse), samt kapitel 10 (tilsyn med tvangsmæssig udsendelse).

Der er i hjemrejseloven fastsat en række bestemmelser, som kan indebære samtaler mellem de danske myndigheder (herunder bl.a. Hjemrejsestyrelsen og politiet) og en udlænding. Det drejer sig om bl.a. om hjemrejselovens § 1 om udlændinges pligt til at udrejse af Danmark, når de ikke har lovligt ophold i landet, samt Hjemrejsestyrelsens kontrol hermed, § 3 om udlændinges pligt til at medvirke til deres udrejse og Hjemrejsestyrelsens afgørelser om, hvorvidt en udlænding medvirker til sin udrejse, § 5 om fastsættelse af en hjemrejsekontrakt for visse udlændinge, § 8 om hjemrejsestøtte til visse udlændinge, § 9 om pligten til at medvirke til udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af det indkvarteringssted, som vedkommende er indkvarteret på, § 10 om husorden for indkvarteringssteder, § 11 om mindre indgribende foranstaltninger med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse i forbindelse med iværksættelse af en afgørelse om afvisning, udvisning, overførsel eller udsendelse, herunder deponering af pas og anden rejselegitimation mv., samt at tage ophold efter nærmere bestemmelse og give møde på nærmere angivne tidspunkter, §§ 12-13 om melde-, opholds-, underretnings- og orienteringspligt for visse udlændinge, §§ 14-15 om varetægtsfængsling og § 16 om frihedsberøvelse af visse udlændinge, § 17 om tvangsfremstilling for hjemlandets eller andre landes repræsentationer og § 18 om beslaglæggelse af genstande.

Ud over de ovenfor nævnte hjemrejse-, udsendelses- og overførsels-samtaler afholdes der også samtaler i forbindelse med modtagelse af udlændinge, som Danmark har accepteret at tilbagetage i medfør af forordning nr. 604/2013 (Dublinforordningen). Det er Hjemrejsestyrelsen,

som tager imod sådanne udlændinge, og det afklares bl.a. i relevant omfang om udlændingen ønsker at søge om asyl i Danmark, ligesom der oplyses om en række forhold af mere praktisk karakter med bistand fra en tolk (telefonisk tolkning).

Der vil endvidere være andre, supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i hjem-rejseloven. Det kan f.eks. være en samtale forud for et aftalt møde mellem Hjemrejsestyrelsen og en udlænding, som skal sikre, at en udlænding med-bringer relevant dokumentation m.v., til det aftalte møde. Det kan f.eks. også være en telefonisk samtale efter en afholdt samtale, som har til formål at klargøre eller præcisere en pointe, som blev drøftet i den pågældende samtale.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære, at der er brug for anvendelse af tolkning i på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og på den anden side i samtaler med et mere alvorligt indhold, som f.eks. samtaler om hjemrejsekontrakter, hjemrejsestøtte eller motivationsfremmende foranstaltninger.

2.6. Øvrig lovgivning m.v. af betydning for spørgsmålet om tolkebistand

2.6.1. Forvaltningsloven

2.6.1.1. Gældende ret

Forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand. Det følger imidlertid af forvaltningslovens § 7, stk. 1, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Endvidere gælder som et grundlæggende princip i forvaltningsretten, at det påhviler den enkelte forvaltningsmyndighed selv – eventuelt i samarbejde med andre myndigheder – at fremskaffe fornødne oplysninger om de foreliggende sager eller dog foranledige, at private, navnlig parterne, yder medvirken til sagens oplysning, jf. pkt. 199 i vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven. Denne undersøgelsespligt betegnes som officialmaksimen.

Det følger af bestemmelsen i forvaltningslovens § 7, stk. 1, om vejledningspligt sammenholdt med den almindelige forvaltningsretlige

grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, at en forvaltningsmyndighed i almindelighed må sikre sig, at den er i stand til at forstå og blive forstået af udlændinge, der retter henvendelse til myndigheden om en sag inden for myndighedens område. Efter omstændighederne må myndigheden således stille tolkebistand til rådighed, jf. pkt. 32 i vejledning om forvaltningsloven.

Vejledningspligten efter forvaltningsloven gælder kun i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Det følger dog af almindelige retsgrundsætninger og god forvaltningsskik, at der også skal ydes vejledning uden for forvaltningslovens område, herunder i forbindelse med faktisk forvaltningsvirksomhed. I det omfang, den, der henvender sig til myndigheden, ikke behersker det danske sprog tilstrækkeligt godt, bør myndigheden således normalt tilvejebringe den fornødne bistand, f.eks. i form af tolkebistand, jf. pkt. 201 i vejledning om forvaltningsloven.

Spørgsmålet om afholdelse af eventuelle udgifter til tolkebistand er ikke reguleret i forvaltningsloven. Det er almindeligt antaget, at der som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan opkræves betaling (gebyr) for særlige ekspeditioner i forbindelse med afgørelser i sædvanlig forvaltningsretlig forstand, jf. Folketingets Ombudsmands udtalelse i beretning for 1987, side 47. På denne baggrund må det antages, at der ikke uden lovhjemmel kan opkræves betaling for den tolkebistand, som forvaltningen efter den ovennævnte vejledningspligt i afgørelsessager er forpligtet til at stille til rådighed.

Uden for området af afgørelsessager må der også antages at gælde en almindelig grundsætning om, at der som udgangspunkt ikke uden hjemmel kan opkræves betaling (gebyr) for sædvanlig myndighedsudøvelse. Der vil således normalt ikke uden hjemmel kunne opkræves betaling for den tolkebistand, som forvaltningen i forbindelse med udøvelse af faktisk forvaltningsvirksomhed er forpligtet til at stille til rådighed.

2.6.2. Den Nordiske Sprogkonvention

2.6.2.1 Gældende ret

Danmark har ratificeret konvention af 17. juni 1981 om nordiske statsborgeres ret til at anvende deres eget sprog i et andet nordisk land, jf. bekendtgørelse nr. 16 af 10. marts 1987 (Lovtidende C). De sprog, der omfattes af konventionen, er dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, jf. artikel 1.

UDKAST

De kontraherende stater forpligter sig til at virke for, at en statsborger i en kontraherende stat, hvis der er behov herfor, skal kunne anvende sit eget sprog ved henvendelse til myndigheder og andre offentlige organer i en anden kontraherende stat, jf. artikel 2, stk. 1. Foruden domstolene gælder dette først og fremmest i forhold til offentlige myndigheder såsom social-, sundheds-, arbejdsmarkeds-, skatte-, politi- og skolemyndigheder. I sager, der er til behandling ved domstolene og andre offentlige organer, skal myndighederne så vidt muligt sørge for, at statsborgere i en anden kontraherende stat får den fornødne tolke- og oversættelseshjælp, jf. artikel 2, stk. 2.

Konventionen omfatter såvel mundtlig som skriftlig kontakt med en myndighed eller et andet offentligt organ, men omfatter dog ikke telefonkontakt, jf. artikel 1, stk. 2. Det er uden betydning, om det er borgeren eller myndigheden, der har taget initiativ til kontakten, ligesom det er uden betydning, om vedkommende borger optræder på egne vegne eller som stedfortræder for en juridisk person.

Det er ingen betingelse, at den pågældende nordiske statsborger har bopæl her i landet. Konventionen gælder således også for nordiske statsborgere, som mere kortvarigt opholder sig i Danmark.

Efter konventionen gælder retten til at anvende sit eget sprog »efter behov«. Hvis den nordiske statsborger forstår myndighedens sprog tilstrækkelig godt og kan anvende et sprog, der kan forstås i tilstrækkeligt omfang af myndigheden, er myndigheden ikke forpligtet til at tilvejebringe tolkebistand.

Konventionen indebærer endvidere, at et dokument, som en forvaltningsmyndighed modtager, ikke kan afvises med henvisning til, at dokumentet er affattet på et anden nordisk sprog end dansk.

Konventionens regler om tolke- og oversættelseshjælp vedrører alene sager, hvori der skal træffes afgørelse af en forvaltningsmyndighed. Konventionen omfatter således ikke en række former for kontakt med forskellige offentlige myndigheder. Uden for falder således myndigheder med serviceprægede funktioner, såsom postkontorer, telefonekspeditioner m.v. Tilsvarende gør sig gældende i forhold til skoler og andre undervisningsinstitutioner med hensyn til selve undervisningsvirksomheden, og i forhold til sygehuse vedrørende behandlingen. Skole- og sygehusmyndighederne er imidlertid forpligtede til at medvirke til at fremskaffe tolk eller oversætte dokumenter i egentlige forvaltningssager, som behandles af den pågældende myndighed.

UDKAST

Det følger af konventionens artikel 3, stk. 1, at omkostningerne til tolkning og oversættelse i sager, der er omfattet af artikel 2, bør afholdes af det offentlige. Det følger af artikel 3, stk. 2, at en kontraherende stat kan kræve sine omkostninger til oversættelse af dokumenter refunderet helt eller delvist af den, som har indleveret dokumentet, hvis dette er af vidtløftig beskaffenhed, af ringe betydning, eller såfremt der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder. En kontraherende stat skal heller ikke være afskåret fra at gennemføre regler, hvorefter det offentlige får ret til at kræve omkostninger til tolk eller oversættelse refunderet af den, som i egenskab af tabende part eller af anden årsag skal afholde sagsomkostninger.

Det følger således af artikel 3, at myndigheder selv bør afholde nødvendige omkostninger til tolk og oversættelse i de sager, som skal tages under behandling, og som er omfattet af konventionen. Myndighederne skal dog ikke godtgøre udgifter til tolkebistand eller oversættelser, som ikke på forhånd er godkendt. Myndigheden er ikke forpligtet til at betale for den bistand, der eventuelt ydes den pågældende nordiske borger af andre, f.eks. af bekendte eller familie. Det samme gælder anden tolkebistand. Efter konventionen består pligten til at skaffe tolkebistand m.v. kun så vidt det er muligt.

Det antages, at de forpligtelser, som følger af konventionen, ikke går videre, end hvad der efter omstændighederne må antages at følge af myndighedernes vejlednings- og begrundelsespligt og af officialmaksimen, jf. pkt. 32 i vejledning om forvaltningsloven. Det anføres i vejledningen, at den præcisering, der i denne henseende er sket i den nordiske sprogkonvention, således har tilsvarende betydning i forbindelse med behandlingen af sager, der vedrører andre udenlandske statsborgere, i tilfælde hvor disse har krav på at få en sag taget under behandling af den offentlige forvaltning.

2.6.3. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)

2.6.3.1. Gældende ret

Efter artikel 8, stk. 1, i EMRK har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Offentlige myndigheder må kun foretage indgreb i disse rettigheder, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt (krav om hjemmel, anerkendelsesværdigt formål og proportionalitet).

Selv om det ikke udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i praksis fastslået, at den beslutningsproces, der resulterer i et indgreb i en ret, der er beskyttet af

artikel 8, skal være retfærdig og indeholde passende respekt af de interesser, der er beskyttet af bestemmelsen. I familieretlige sager, f.eks. sager om tvangsfjernelse, samværsager og lign., har Domstolen fastslået, at forældrene skal involveres i beslutningsprocessen på en sådan måde og i et sådant omfang, at forældrene ud fra en helhedsbedømmelse af den konkrete sag, og under hensyn til karakteren af den beslutning, der skal træffes, er sikret en passende beskyttelse af deres interesser, jf. W mod Det Forenede Kongerige, dom af 8. juli 1987 i sag 9749/82, præmis 62-64.

Hvis myndighederne foretager et indgreb i en beskyttet rettighed over for en person, der ikke forstår eller taler sproget i staten, må kravet om inddragelse af den pågældende i beslutningsprocessen indebære, at myndighederne skal stille tolkebistand til rådighed i nødvendigt omfang.

Da det er staten, der har pligt til at inddrage de pågældende i beslutningsprocessen i relevant omfang, må det være i strid med bestemmelsen, hvis denne tolkebistand på forhånd gøre betinget af hel eller delvis betaling af de hermed forbundne udgifter. Af samme grund må det anses for tvivlsomt, om staten efterfølgende kan kræve hel eller delvis betaling af udgifter forbundet med tolkebistand m.m.

2.6.4. FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder

2.6.4.1. Gældende ret

Danmark har ratificeret FN's konvention af 16. december 1966 om borgerlige og politiske rettigheder, jf. bekendtgørelse nr. 30 af 29. marts 1976 (Lovtidende C).

Efter konventionens artikel 17, stk. 1, må ingen udsættes for vilkårlig eller ulovlig indblanding i sit privatliv eller familieliv, sit hjem eller sin brevveksling, eller for ulovlige angreb på sin ære og sit omdømme.

Bestemmelsen må – på samme måde som artikel 8, stk. 1, i EMRK – fortolkes således, at den indirekte regulerer spørgsmålet om tolkebistand. Der henvises til pkt. 2.6.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.6.5. Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal

2.6.5.1. Gældende ret

Danmark har ratificeret Europarådets rammekonvention af 1. februar 1995 om beskyttelse af nationale mindretal, jf. bekendtgørelse nr. 13 af 23. april 1998 (Lovtidende C).

Efter artikel 3, stk. 2, finder konventionen anvendelse på personer, der tilhører et nationalt mindretal. Danmark har ved ratifikationen erklæret, at konventionen alene skal gælde for det tyske mindretal i Sønderjylland.

I områder, der traditionelt eller i et større antal bebos af personer, der tilhører nationale mindretal, skal parterne, hvis disse personer anmoder derom, og såfremt en sådan anmodning svarer til et virkeligt behov, så vidt muligt søge at sikre betingelserne, som vil gøre det muligt at bruge mindretalssproget i forholdet mellem disse personer og de administrative myndigheder, jf. artikel 10, stk. 2. De pligter, der følger af bestemmelsen, antages ikke at gå videre, end hvad der følger af de forvaltningsretlige principper.

2.6.6. Europarådets sprogpagt

2.6.6.1. Gældende ret

Danmark har ratificeret den europæiske pagt af 5. november 1992 om regionale sprog eller mindretalssprog, jf. bekendtgørelse nr. 28 af 23. august 2001 (Lovtidende C).

Efter artikel 11 finder pagten anvendelse på regionale sprog eller mindretalssprog. Danmark har ved ratifikationen angivet, hvilke bestemmelser i konventionens afsnit III man forpligter sig til at overholde, samt at Danmark vil anvende bestemmelserne på det tyske mindretalssprog i Sønderjylland.

Det følger af Danmarks erklæring sammenholdt med pagtens artikel 9, at Danmark har forpligtet sig til i civile sager, herunder sager om forvaltningsspørgsmål, som behandles ved domstolene, at tillade, at dokumenter og bevismateriale kan fremlægges på de regionale sprog eller mindretalssprogene, om nødvendigt ved hjælp af tolke og oversættelser. Forpligtelsen gælder i de retskredse, hvor antallet af indbyggere, der bruger de regionale sprog eller mindretalssprog, berettiger til foranstaltningen, under hensyntagen til hvert af disse sprogs situation og under forudsætning af, at brugen af de omtalte foranstaltninger ikke af dommeren anses for at hindre en passende retspleje.

Der er ikke efter pagten krav om, at oversættelse i denne situation skal ske uden udgift for den pågældende, jf. artikel 9, stk. 1, litra b, nr. i og ii, og litra c, nr. i og ii, modsætningsvis.

Danmark har endvidere forpligtet sig til ikke at anfægte gyldigheden af juridiske dokumenter, der er udfærdiget i staten, alene på grund af at de er udfærdiget på et regionalt sprog eller mindretalssprog, jf. artikel 9, stk. 2, litra a-c.

Med hensyn til administrative myndigheder og offentlig service har Danmark i medfør af artikel 10, stk. 1, litra a, nr. v, forpligtet sig til at sikre, at brugere af regionale sprog eller mindretalssprog med gyldig virkning kan fremlægge et dokument på disse sprog. Forpligtelsen gælder inden for de forvaltningsdistrikter, hvor antallet af indbyggere, der bruger regionale sprog eller mindretalssprog, berettiger til foranstaltningerne, og under hensyntagen til hvert sprogs situation, i det omfang det med rimelig kan lade sig gøre.

Danmark har ikke forpligtet sig til at sikre eventuel oversættelse eller tolkning i den forbindelse, jf. artikel 10, stk. 4, litra a, og Danmarks erklæring.

2.6.7. Bekendtgørelse om tolkebistand efter sundhedsloven

2.6.7.1. Gældende ret

Med hjemmel i sundhedslovens § 50, stk. 4, har Indenrigs- og Sundhedsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 855 af 23. juni 2018 om tolkebistand efter sundhedsloven.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke, medmindre det er nødvendigt i et akut og livstruende tilfælde. Efter § 4, stk. 2, må børn over 15 år, ud over tilfælde omfattet af stk. 1, anvendes som tolke, når det af den behandlingsansvarlige læge, jf. bekendtgørelsens § 3, vurderes at være et let og uproblematisk tilfælde.

2.6.8. Straffelovens § 14 om nødret

2.6.8.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 14 straffes en handling, der ellers ville være strafbar, ikke, når handlingen er nødvendig til afværgelse af truende skade på person eller gods, og lovovertrædelsen måtte anses for at være af forholdsvis underordnet betydning.

Der skal foreligge en nødsituation, dvs. at et gode i dette ords vide forstand skal være i fare for at blive ødelagt helt eller delvis. Den handlende skal afveje den truende skade (herunder sandsynligheden for, at skaden faktisk vil indtræde) mod den skade, der vil blive forårsaget af det eventuelle indgreb i hændelsesforløbet. Nødretshandlingen skal være nødvendig, og skaden skal være truende.

2.7. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

Det er Børne- og Undervisningsministeriet vurdering, at et forbud mod brug af personer under 18 som tolke bør ske ved sektorregulering, sådan at der på de respektive ressortområder ved lov indføres et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke.

Med lovforslaget foreslås det at indføre et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke til oversættelse af fremmedsprog i forbindelse med mødet med det offentlige. Det drejer sig om følgende områder: børne- og undervisningsområdet, socialområdet, det familieretlige område, skatteområdet, beskæftigelsesområdet, udlændinge- og integrationsområdet og ældreområdet. Børne- og Undervisningsministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på de pågældende områder personer under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der anvendes professionelle tolke. Ministeriet antager, at personer under 18 år kun sjældent anvendes som tolke.

Forbuddet vil gælde tolkning i situationer, hvor det offentlige er i mundtlig kontakt med borgere, og hvor personer under 18 år potentielt tolker i dag, f.eks. ved forældresamtaler, vejledningssamtaler om repatriering, samtaler i jobcentret og lign.

Hvis det emne, som vil skulle drøftes, er af en sådan karakter, at det er væsentligt, at borgeren forstår det, som oplyses i samtalen, for at borgeren ikke gennem misforståelser eller uvidenhed risikerer et retstab, skal myndigheden som hidtil overveje, hvordan kommunikationen kan foregå på forsvarlig vis.

Ved mundtlig kontakt forstås al slags mundtlig kommunikation mellem offentlige myndigheder og borgere, herunder telefonisk kommunikation og lign. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af forbuddet.

Forbuddet vil også gælde for private aktører ved udførsel af opgaver for det offentlige, f.eks. i private dagtilbud, i fri- og privatskoler og på danskuddannelser til voksne udlændinge.

Forbuddet vil både gælde i forbindelse med afgørelsessager og faktisk forvaltningsvirksomhed.

Personer under 18 år vil dog kunne anvendes som tolke i to situationer. Enten hvis det af den ansvarlige ansatte vurderes som et let og uproblematisk forhold af praktisk eller dagligdags karakter, eller hvis der er tale om en akut og livstruende situation.

UDKAST

En beslutning om, at en person under 18 år vil kunne tolke, fordi der vil være tale om et let og uproblematisk forhold af praktisk eller dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering fra myndigheden. Ved vurderingen vil der bl.a. skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for personer under 18 år.

En beslutning om, at en person under 18 vil kunne tolke, fordi der vil være tale om en akut og livstruende situation, vil skulle baseres på nødretlige betragtninger, jf. pkt. 2.6.8.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. For at en person under 18 år vil skulle kunne anvendes som tolk, skal situationen være akut og livstruende, dvs. begge betingelser skal være opfyldt. Hvis situationen er livstruende, men ikke samtidigt er akut, f.eks. fordi den hastighed, hvormed den livstruende situation vil skulle afhjælpes, ikke er afgørende, vil kun den ene betingelse være opfyldt, og en person under 18 år vil i dette tilfælde ikke kunne anvendes som tolk.

Den ansatte vil have et bredt skøn ved vurderingen af, om en situation er akut og livstruende, og om en person under 18 år dermed vil kunne anvendes som tolk. Det skyldes, at ansatte på de berørte områder normalt ikke vil have en sundhedsfaglig baggrund. De ansatte kan derfor ikke forventes at have forudsætninger for at kunne foretage sundhedsfaglige vurderinger af, om en situation er både akut og livstruende, og de kan dermed ikke forventes at foretage den samme vurdering, som en læge vil skulle foretage efter § 4 i bekendtgørelse nr. 855 af 23. juni 2018 om tolkebistand efter sundhedsloven.

En overtrædelse af forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke foreslås ikke selvstændigt sanktioneret. Om og i givet fald hvordan en overtrædelse af forbuddet skal sanktioneres, vil skulle vurderes efter den lov, hvor forbuddet foreslås indsat. Den pågældende myndighed vil f.eks. skulle vurdere, om den ansatte skal kunne mødes med ansættelsesretlige sanktioner for overtrædelse af forbuddet.

Børne- og Undervisningsministeriet lægger til grund, at i de tilfælde, hvor en ansat har vurderet, at en person under 18 år ville kunne anvendes som tolk, enten fordi der er tale om et let og uproblematisk tilfælde af praktisk eller dagligdags karakter, eller fordi der er tale om en akut og livstruende situation, vil den ansatte normalt ikke blive mødt med ansættelsesretlige sanktioner.

Det er Børne- og Undervisningsministeriets vurdering, at straffelovens § 14 vil medføre, at man ikke vil kunne straffes for overtrædelse af forbuddet i

de tilfælde, hvor en person under 18 år anvendes som tolk, fordi situationen vurderes at være akut og livstruende. Ministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at hvis en situation er vurderet til at være akut og livstruende, vil overtrædelsen af forbuddet i den sammenhæng være af forholdsvis underordnet betydning. Der foreslås derfor ikke i de respektive love indsat selvstændige undtagelser til forbuddet i en situation, der vurderes akut og livstruende.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for staten, kommuner eller regioner, da offentlige myndigheder efter gældende ret er forpligtede til at stille fornødne tolkeydelser til rådighed for borgerne, således at offentlige myndigheder kan gøre sig forståelige over for borgerne.

Tolkningen bør ikke bero på brugen af børn som tolke, medmindre der er tale om lette og uproblematisk tilfælde. Med den foreslåede løsning vil offentlige myndigheder fortsat kunne tillade, at personer under 18 år tolker i lette og uproblematisk tilfælde.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet. Principperne vurderes ikke at være relevante for dette lovforslag, da lovforslaget vedrører mundtlig kommunikation.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne. På den ene side kan et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke i nogle situationer af borgerne blive oplevet som en hindring i kommunikationen med offentlige myndigheder. På den anden side er det som hidtil den enkelte offentlige myndigheds ansvar at sikre sig, at den er i stand til at forstå og blive forstået af brogere, som henvender sig. Endvidere indeholder lovforslaget en mulighed for konkret at gøre en undtagelse fra forbuddet i dagligdags og praktisk forekommende situationer, når tolkningen vedrører et uproblematisk forhold.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 14. oktober til den 11. november 2024 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Adoption & Samfund, Advokatsamfundet, Akademikerne, AmiAmi, Amnesty International, Ankestyrelsen, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL) – Lederforeningen, Børnenes Bureau, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CEPOS, CEVEA, Daginstitutionernes Lands-Organisation, Danes Worldwide, Danish International Adoption (DIA), Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Kordegneforening, Danmarks Lærerforening, Danmarks Private Skoler – grundskoler og gymnasier, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Kvindesamfund, Dansk Metal, Dansk Psykolog Forening, Dansk Skoleidræt, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske A-kasser, Danske Dagbehandlingstilbuds Netværk, Danske Døves Landsforbund, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier – Lederne, Danske Familieadvokater, Danske Forlag, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Danske Handicaporganisationer, Danske HF og VUC – Bestyrelserne, Danske HF og VUC – Lederne, Danske Landbrugsskoler, Danske Musik- og Kulturskoler, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler – Bestyrelserne, Danske SOSU-skoler, De Anbragtes Vilkår, De Danske Sprogcentre, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Den Uvildige

UDKAST

Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Integrationsråd, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Efterskoleforeningen, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Familieretshuset, FGU Danmark, Finans Danmark, Flygtningenævnet, FOA, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af katolske skoler i Danmark, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Far, Foreningen for Forældre til Elever i Fri- og Privatskoler, Foreningen til gavn for børn og unge (fobu), Foreningsfællesskabet Ligeværd, Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD), Forhandlingsfællesskabet, Forældrenes Landsorganisation (FOLA), Frie Skolers Lærerforening, Friskolerne, FSR – danske revisorer, Færøernes landsstyre, HOME-START Familiekontakt, GLS-A, HK Danmark, HvorErDerEnVoksen, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kirkernes Integrationstjeneste, Klagenævnet for Specialundervisning, KL, Kommunale Velfærdschefer, KRAKA, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed, Kvinderådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af 10. klasseskoler i Danmark, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), Landsforeningen Børn og Samvær, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen for sociale tilbud (LOS), Landssammenslutningen af Foreninger for Selvstændige Børnepassere, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Landsorganisationen Danske Daginstitutioner (LDD), Landssamråd for PPR-chefer, Landsskatteretten, Lev uden Vold, Lilleskolerne, Lærernes Centralorganisation, Mandecentret, Manderådet, Mellempøkeligt Samvirke, Modstrøm, Mødrehjælpen, Naalakkervisut, OpenDenmark, Parasport Danmark, Plums Fond for Fred, Økologi og Bæredygtighed, Provsteforeningen, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Præsteforeningen, Red Barnet, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rådet for Børns Læring, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Steinerskoler i Danmark, Skolelederforeningen, Selveje Danmark, Selvejende og private institutioners forening (Spifo), Skatteankestyrelsen, Skatterevisorforeningen, Skole og Forældre, Socialpædagogernes Landsforbund, SOS Racisme, Team Danmark, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Uddannelseslederne, Udlændingenævnet, Ungdomsringen, Ungdomsskoleforeningen,

UDKAST

Ungdomsuddannelsernes Vejlederforening, UNHCR, UNICEF, VISO,
Ægteskab uden grænser og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	<p>Lovforslaget vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne. På den ene side kan et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke i nogle situationer af borgerne blive oplevet som en hindring i kommunikationen med offentlige myndigheder. På den anden side er det fortsat den enkelte offentlige myndigheds ansvar at sikre sig, at den er i stand til at forstå og blive forstået af borgere, som henvender sig. Endvidere indeholder lovforslaget en mulighed for konkret at gøre en undtagelse fra forbuddet i dagligdags og praktisk forekommende</p>

UDKAST

		situationer, når tolkningen vedrører et uproblematisk forhold.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om folkeskolen indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 54 a i lov om folkeskolen. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om folkeskolen.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det vil kunne være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til § 2

Til nr. 1

Lov om friskoler og private grundskoler m.v. indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 b i lov om friskoler og private grundskoler m.v. Efter det foreslåede stk. 1 må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med en skoleudflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

UDKAST

Lov om efterskoler og frie fagskoler indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 b i lov om efterskoler og frie fagskoler. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil således som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om efterskoler og frie fagskoler.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med en skoleudflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Lov om kommunale internationale grundskoler indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

UDKAST

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lov om kommunale internationale grundskoler. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil således som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende børn som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om kommunale internationale grundskoler.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med en skoleudflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Lov om ungdomsskoler indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås, at der indsættes en ny § 3 c i lov om ungdomsskoler. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om ungdomsskoler.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen lægges der vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med en skoleudflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Dagtilbudsloven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 2 a i dagtilbudsloven. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

UDKAST

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil således omfatte både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter dagtilbudsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra lederen af dag-, fritids- og klubtilbuddet m.v., den private passer/den private pasningsordning eller af kommunalbestyrelsen afhængig af det konkrete tilfælde, der er behov for kommunikation i. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes korte dagligdags beskeder om f.eks. relevant påklædning som regntøj, hjemmesko, invitation til et socialt arrangement, mødetidspunkt i forbindelse med udflugter, dvs. den kommunikation, som typisk foregår i en afleverings- og afhentningssituation, og som vedrører dagligdagen for barnet i dagtilbuddet. Særligt for så vidt angår de mindre børn, må det desuden antages, at der i forbindelse med det daglige samarbejde mellem forældre og tilbud også er behov for kommunikation af mere dagligdags karakter som f.eks. beskeder om manglende regntøj, bleer, hjemmesko m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Lov om erhvervsuddannelser indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås, at der indsættes en ny § 53 a i lov om erhvervsuddannelser. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering af ledelsen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen være virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- eller kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med særlige arrangementer m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.8.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stykke § 1, *stk. 5*. Efter den foreslåede bestemmelse må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

UDKAST

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil f.eks. gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø.

Det foreslås i § 1, stk. 6, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering af ledelsen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer på grundskoleområdet, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- eller kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med særlige arrangementer m.v. Som eksempler på situationer på ungdomsuddannelsesområdet, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes generelle beskeder om institutionens studie- og ordensregler, alkoholpolitik eller studietur. Samtidig bemærkes det dog, at størsteparten af den mundtlige kommunikation på ungdomsuddannelsesområdet som udgangspunkt vil foregå direkte med den unge selv, herunder kommunikation af ovenstående karakter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Lov om forberedende grunduddannelse indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.9.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås, at der indsættes en ny § 18 a i lov om forberedende grunduddannelse. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om forberedende grunduddannelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra institutionens leder eller kommunalbestyrelsen afhængig af det konkrete tilfælde, hvor der er behov for kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- eller kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med særlige arrangementer m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Stu-loven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.10.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 1 a i stu-loven. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

UDKAST

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter stu-loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra uddannelsesstedets leder eller kommunalbestyrelsen afhængig af det konkrete tilfælde, hvor der er behov for kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- eller kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med særlige arrangementer m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1

Lov om kommunal indsats for unge under 25 år indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.11.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny *§ 1 b* i lov om kommunal indsats for unge under 25 år. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

UDKAST

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra kommunalbestyrelsen eller en person, der varetager vejledning efter loven afhængig af det konkrete tilfælde, hvor der er behov for kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det vil kunne være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en vejledningssamtale m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1

Lov om de gymnasiale uddannelser indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.12.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 68 a i lov om de gymnasiale uddannelser. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år.

UDKAST

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov de gymnasiale uddannelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen lægges der vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med særlige arrangementer m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1

Serviceoven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i serviceoven indsættes et nyt *kapitel 27* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”, og at der i det kapitel indsættes en ny *§ 152*.

Det foreslås med *§ 152, stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i serviceoven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat botilbud for borgere med et handicap. Forbuddet vil gælde både for

UDKAST

afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter serviceloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter serviceloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 152, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med f.eks. udflugter for beboerne på et botilbud, en pårørendes almindelige samtaler med personalet vedrørende plejen af en pårørende det pågældende sted og invitation vedrørende sociale arrangementer.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et socialt tilbud, men også barnets søskende, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter serviceloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024 (herefter

UDKAST

retssikkerhedsloven). Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter serviceloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1

Barnets lov indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 153 a i barnets lov.

Det foreslås med § 153 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i barnets lov mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat botilbud for socialt udsatte børn. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter barnets lov. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter barnets lov. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 153 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil

UDKAST

der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med f.eks. information til forældre om det anbragte barns eller unges hverdagsaktiviteter og invitationer vedrørende sociale arrangementer på anbringelsesstedet.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et socialt tilbud, men også barnets søskende, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter barnets lov være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter barnets lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Til nr. 1

Socialtilsynsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 19 a i socialtilsynsloven.

UDKAST

Det foreslås med § 19 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i socialtilsynsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat botilbud for socialt udsatte børn. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter socialtilsynsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter socialtilsynsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 19 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tidspunkt for tilsynsbesøg, eller at socialtilsynet gerne vil interviewe den pågældende.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et socialt tilbud, men også barnets søskende, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

UDKAST

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter socialtilsynsloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over socialtilsynets afgørelse efter socialtilsynsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

Til nr. 1

Voksenansvarsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at overskriften til kapitel 5 i voksenansvarsloven ændres sådan, at ”klageadgang samt” ændres til ”klageadgang,” og efter ”domstolsprøvelse” indsættes ”og forbud mod anvendelse af børn under 18 som tolke ved mundtlig kommunikation”. Det foreslås også, at der indsættes en ny § 25.

Det foreslås med § 25, stk. 1, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i voksenansvarsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat opholdssted for anbragte børn og unge. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter voksenansvarsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter voksenansvarsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som

UDKAST

tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 25, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkter f.eks. i forbindelse med fælles arrangementer, en pårørendes almindelige samtaler om barnet eller den unges hverdag på anbringelsesstedet og dagligdagssamtaler mellem personalet og barnet eller den unge.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et børne- og ungehjem, men også barnets søskende, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre. Forbuddet vil ligeledes gælde uanset, om barnet tolker for en voksen eller for et andet barn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter voksenansvarsloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som

UDKAST

tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter voksenansvarsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Til nr. 1

Familieretshusloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i Familieretshusloven indsættes et nyt *kapitel 4 a* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”, og at der i det kapitel indsættes en ny *§ 14 a*.

Det foreslås med § 14 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i Familieretshusloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører eller opgaver for det offentlige, f.eks. en selvstændig psykolog der efter aftale med Familieretshuset efter lovens § 15, *stk. 2*, nr. 3-5, tilbyder børnesagkyndig rådgivning til børn, tilbyder at støtte børn gennem en rådgivningslinje eller tilbyder at støtte børn gennem deltagelse i børnegrupper. Efter bestemmelsens *stk. 3* kan disse tilbud også anvendes af børn, der er påvirket af familieretlige problemstillinger, men som ikke er involveret i en familieretlig sag. Det bemærkes dog, at Familieretshuset for tiden tilbyder denne rådgivning og støtte uden at anvende private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter Familieretshusloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter Familieretshusloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 14 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

UDKAST

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tid og sted for børnesagkyndig rådgivning samt orientering om, hvordan man finder vejledning om anvendelsen af loven.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

For så vidt angår klage over en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter Familieretshusloven bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Til nr. 1

Ægteskabsloven indeholder ikke generelle bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås, at der i ægteskabsloven indsættes et nyt *kapitel 5 b* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”, og at der i det kapitel indsættes en ny § 58 e.

Det foreslås med § 58 e, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i ægteskabsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et anerkendt trossamfund med vielsesbemyndigelse der generelt vejleder kommende ægtefæller om, hvordan trossamfundet gennemfører vielser. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter ægteskabsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter ægteskabsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 58 e, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

UDKAST

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, og ikke kun parternes børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Børn under 18 år vil for det andet kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Det er efter § 19, stk. 2, i ægteskabsloven muligt at gennemføre en vielse, selvom der ikke eller kun delvist er sket en prøvelse af ægteskabsbetingelserne, hvis der på grund af en af parternes sygdom er alvorlig fare for, at en udsættelse af vielsen vil medføre, at denne ikke kan finde sted. I sådanne situationer vil det kunne være nødvendigt at kunne anvende et barn som tolk.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter ægteskabsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 58 a, stk. 3, i ægteskabsloven, at Familieretshusets afgørelser efter loven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. Efter § 58 b, stk. 1, i ægteskabsloven kan afgørelser efter § 4, § 10, stk. 2, og § 11 a, stk. 2, i ægteskabsloven og afgørelser om anerkendelse af udenlandske skilsmisser til brug for prøvelse af ægteskabsbetingelserne, som prøvelsesmyndigheden efter § 13, stk. 1, i ægteskabsloven har truffet, påklages til Familieretshuset. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Familieretshuset eller indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen af sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19

Til nr. 1

Forældreansvarsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

UDKAST

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.7.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i forældreansvarsloven indsættes et nyt *kapitel 7 a* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”, og at der i dette kapitel indsættes en ny § 44 a.

Det foreslås med § 44 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i forældreansvarsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. en selvstændig psykolog der efter aftale med Familieretshuset tilbyder forældre og børn børnesagkyndig rådgivning efter § 32, *stk. 2*, i forældreansvarsloven, selvom barnet ikke er involveret i en sag efter forældreansvarsloven. Det bemærkes dog, at Familieretshuset for tiden tilbyder rådgivning uden at anvende private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter forældreansvarsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter forældreansvarsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 44 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

UDKAST

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tid og sted for børnesagkyndig rådgivning samt anmodninger om et ansøgningskema eller forklaring på anvendelse af en digital selvbetjeningsløsning.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Børn under 18 år vil for det andet kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Dette vil f.eks. være tilfældet, når Familieretshuset efter lovens § 29 med kort varsel skal træffe en midlertidig afgørelse om suspension af et samvær. Når behandlingen af en sådan sag er akut, vil forslaget betyde, at Familieretshuset vil kunne anvende et barn som tolk.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter forældreansvarsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 41, stk. 1, i forældreansvarsloven, at Familieretshusets afgørelser efter forældreansvarsloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i lov om Familieretshuset. Efter § 41, stk. 2, i forældreansvarsloven kan den forælder, der ikke har forældremyndigheden, påklage en afgørelse efter § 23, stk. 2, i forældreansvarsloven til Familieretshuset. Dette gælder dog ikke afgørelser truffet af sundhedsvæsenet. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Familieretshuset eller indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 20

UDKAST

Adoptionsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.8.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 29 f i adoptionsloven.

Det foreslås med § 29 f, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i adoptionsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. en selvstændig psykolog der efter aftale med Ankestyrelsen tilbyder adoptanter adoptionsrådgivning efter § 25 d, *stk. 2*, i adoptionsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter adoptionsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter adoptionsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 29 f, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tid og sted for adoptionsrådgivning samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

UDKAST

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter adoptionsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 29 b, stk. 1, i adoptionsloven, at Familieretshusets afgørelser efter denne lov kan påklages til Ankestyrelsen, og efter lovens § 25 b, stk. 3, kan adoptionssamrådenes afgørelser indbringes for Adoptionsnævnet. Der vil under en sådan klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen af sagen. Endvidere behandler Ankestyrelsen klager over Familieretshusets sagsbehandling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 21

Til nr. 1

Børneloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.9.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 32 b, stk. 1, i børneloven, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i børneloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, f.eks. ved retsgenetiske undersøgelser. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter

UDKAST

børneloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter børneloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 32 b, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om blanketter eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter børneloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 32 a, *stk. 3*, i børneloven, at Familieretshusets afgørelser efter børneloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således ikke kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en

UDKAST

beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 22

Til nr. 1

Børnebidragsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.10.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a i børnebidragsloven, og at denne bestemmelse får overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”.

Det foreslås med § 21 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i børnebidragsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men børnebidragsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter børnebidragsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter børnebidragsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 21 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder,

UDKAST

der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter børnebidragsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 21, stk. 1, i børnebidragsloven, at Familieretshusets afgørelser efter børnebidragsloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således ikke kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen af sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 23

Til nr. 1

Navneloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.11.1 i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås, at der i navneloven indsættes et nyt *kapitel 5* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”, og at der i det kapitel indsættes en ny § 27 a.

Det foreslås med § 27 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i navneloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men navneloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter navneloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter navneloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 27 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

UDKAST

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Endelig foreslås det, at der efter det foreslåede nye kapitel 5 indsættes et nyt kapitel 6 med overskriften ”Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.”

Dette skyldes, at navneloven efter det foreslåede nye kapitel 5 i §§ 28-32 indeholder bestemmelser om lovens ikrafttrædelse og anvendelse for Færøerne og Grønland samt om ændringer i anden lovgivning. Disse bestemmelser bør ikke være omfattet af det foreslåede nye kapitel 5, men bør være placeret i et særskilt kapitel.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter navneloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 21, stk. 1, i navneloven, at personregisterførerens afgørelser efter § 16, stk. 2, 1. pkt., og § 16, stk. 5, 2. pkt., i navneloven kan påklages til Familieretshuset. Familieretshusets afgørelser efter navneloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Familieretshuset eller kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 24

Til nr. 1

Ægtefælleloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.12.1 i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås, at der i ægtefælleloven indsættes et nyt *kapitel 17* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”, og at der i det kapitel indsættes en ny § 61 a.

Det foreslås med § 61 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i ægtefælleloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men ægtefælleloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter ægtefælleloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter ægtefælleloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 61 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

UDKAST

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter ægtefælleloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 61, stk. 1, i ægtefælleloven, at Familieretshusets afgørelser efter ægtefælleloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således ikke kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 25

Til nr. 1

Børnebortførelsesloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.13.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i børnebortførelsesloven indsættes et nyt *kapitel 6 b* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”, og at der i det kapitel indsættes en ny *§ 20 e*.

Det foreslås med *§ 20 e, stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i børnebortførelsesloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men børnebortførelsesloven indeholder ikke

UDKAST

hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter børnebortførelsesloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter børnebortførelsesloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 20 e, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke i to situationer.

Børn under 18 år vil for det første kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

Børn under 18 år vil for det andet kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Dette skal ses i lyset af, at centralmyndigheden efter børnebortførelsesloven modtager og videresender anmodninger om tilbagegivelse af bortførte børn. Når behandlingen af en sådan anmodning er akut, vil forslaget betyde, at centralmyndigheden vil kunne anvende et barn som tolk.

Forbuddet i § 20 e mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter eller et akut tilfælde, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

UDKAST

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter eller et akut tilfælde, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter børnebortførelsesloven bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 26

Til nr. 1

Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.14.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 2 a i Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven.

Det foreslås med § 2 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 2 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

UDKAST

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke i to situationer.

Børn under 18 år vil for det første kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

Børn under 18 år vil for det andet kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Dette skal ses i lyset af, at centralmyndigheden efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven modtager og videresender anmodninger om tilbagegivelse af bortførte børn.

Når behandlingen af en sådan anmodning er akut, vil forslaget betyde, at centralmyndigheden vil kunne anvende et barn som tolk.

Forbuddet i § 2 a mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter eller et akut tilfælde, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter eller et akut tilfælde, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 27

UDKAST

Til nr. 1

Bidragsopkrævningsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 23 e i bidragsopkrævningsloven.

Det foreslås med § 23 e, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i bidragsopkrævningsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men bidragsopkrævningsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter bidragsopkrævningsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter bidragsopkrævningsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 23 e, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, skal der tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven og forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

UDKAST

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter bidragsopkrævningsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 23 a, stk. 1, i bidragsopkrævningsloven, at Udbetaling Danmarks afgørelser efter bidragsopkrævningsloven kan påklages til Ankestyrelsen, jf. § 64 a i retssikkerhedsloven. Efter § 23 a, stk. 3, i bidragsopkrævningsloven, kan Familieretshusets afgørelser efter bidragsopkrævningsloven indbringes for familieretten efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Ankestyrelsen eller indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder afslag på anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 28

Til nr. 1

Lov om Haagerkonventionen af 2007 indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.16.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lov om Haagerkonventionen af 2007.

Det foreslås med § 4 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*. Forslaget vil medføre, at der indføres et

UDKAST

forbud i lov om Haagerkonventionen af 2007 mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men lov om Haagerkonventionen af 2007 indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om Haagerkonventionen af 2007. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter lov om Haagerkonventionen af 2007. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 4 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn, f.eks. et barn på et socialt tilbud, men også barnets søskende.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter lov om Haagerkonventionen af 2007

UDKAST

bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 29

Til nr. 1

Ægtefællepensionsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.17.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 12 a i ægtefællepensionsloven.

Det foreslås med § 12 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i ægtefællepensionsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men ægtefællepensionsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter ægtefællepensionsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter ægtefællepensionsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 12 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende

UDKAST

for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

Forbuddet mod at anvende børn som tolk vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter ægtefællepensionsloven bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 30

Til nr. 1

Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicapindeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.18.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 12 a i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap.

Det foreslås med § 12 a, stk. 1, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige myndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Forbuddet vil også gælde for

UDKAST

private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter loven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes eventuelle behandling af sager efter loven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 12 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om sagsbehandlingen i Ligebehandlingsnævnet.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører eller udøver opgaver for det offentlige.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicapbemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 31

Til nr. 1

Socialfrikortsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.19.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 a i socialfrikortsloven.

Det foreslås med § 8 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der i socialfrikortsloven indføres et forbud mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil principielt også gælde for private leverandører, men socialfrikortsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter socialfrikortsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter socialfrikortsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 8 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

UDKAST

Forbuddet mod at anvende børn som tolk vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter socialfrikortsloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter socialfrikortsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 32

Til nr. 1

Tilbageholdelsesloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.20.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 a i tilbageholdelsesloven.

Det foreslås med § 8 a, *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil medføre, at der i tilbageholdelsesloven indføres et forbud mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og eventuel faktisk forvaltningsvirksomhed

UDKAST

efter loven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter loven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Det foreslås med § 8 a, *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Hvis dette er tilfældet, vil der skulle tilkaldes en professionel tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

Ovenstående i vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Forbuddet mod at anvende børn som tolk vil gælde for alle børn under 18 år, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter tilbageholdelsesloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 1, *stk. 3*, i tilbageholdelsesloven, at der kan klages til Ankestyrelsen, hvis kommunalbestyrelsen ikke i forbindelse med tilbud om støtte til gravide med stofmisbrug i form af døgnophold i henhold til § 107, *stk. 2*, nr. 2, i serviceloven tilbyder den gravide med stofmisbrug at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse. Det fremgår af § 6 i tilbageholdelsesloven, at afgørelse om tilbageholdelse træffes af botilbuddets leder og snarest muligt skal meddeles til personen med stofmisbrug. Lederens afgørelse skal straks

UDKAST

forelægges for kommunalbestyrelsen, som senest 3 hverdage efter iværksættelsen af en tilbageholdelse afgør, om tilbageholdelsen skal opretholdes, eller om den skal ophøre, såfremt den ikke allerede er ophørt. Personen med stofmisbrug skal straks have meddelelse om kommunalbestyrelsens afgørelse, som skal være skriftlig. Det fremgår af § 8, stk. 1, i tilbageholdelsesloven, at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra personen med stofmisbrug skal indbringe en afgørelse om tilbageholdelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i afgørelsessager vil hverken kunne påklages til Ankestyrelsen eller indbringes for retten. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens manglende tilbud om at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse efter tilbageholdelsesloven. Samtidig vil retten under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tage stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 33

Til nr. 1

Skatteforvaltningsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1.1 og 2.6.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i skatteforvaltningsloven indsættes et nyt *kapitel 8 a* om forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke med en ny § 25 a.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med skattemyndighederne.

Mundtlig kommunikation skal forstås som al slags mundtlig kommunikation mellem skattemyndigheder og borgere, herunder telefonisk kommunikation og lignende. Skriftlige henvendelser vil således ikke være omfattet af bestemmelsen.

UDKAST

Der er således som udgangspunkt tale om et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke, som dog modereres i det foreslåede stk. 2.

Det foreslås således i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af praktisk karakter.

Bestemmelsen skal således gælde alle myndigheder på Skatteministeriets område (dvs. Skatteforvaltningen, skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene, Landsskatteretten, Skatterådet og spillemyndigheden) med undtagelse af Tilsynet med told- og skatteforvaltningens it-område, som ifølge forarbejderne til Lov om Tilsynet med told- og skatteforvaltningens it-område ikke skal betragtes som en skattemyndighed i skatteforvaltningslovens forstand, jf. Folketingstidende 2020-21, Tillæg A, lovforslag nr. L 87, og som normalt ikke har borgerkontakt.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om uproblematisk forhold af praktisk karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering fra skattemyndighederne. Ved vurderingen skal der lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, og om det spørgsmål, som drøftes, er af en sådan karakter, at det er væsentligt, at borgerne forstår det, som oplyses i samtalen, for at borgeren ikke gennem misforståelser eller uvidenhed risikerer et retstab.

Hvis dette er tilfældet, skal skattemyndighederne i stedet overveje, hvordan kommunikationen kan foregå på forsvarlig vis.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade børn fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, anmodninger om at få tilsendt kopi af forskuds- eller årsopgørelsen og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om uproblematisk forhold af praktisk karakter, er det skattemyndighedens ansvar at sørge for, at kommunikationen kan foregå på forsvarlig vis.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 34

Til nr. 1

Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. omhandler fastlæggelsen af ansvaret for organiseringen og styringen af

UDKAST

beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven.

Efter de gældende regler findes der ikke et forbud mod, at personer under 18 år må oversætte fra og til fremmedsprog ved mundtlig kommunikation i lov om lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

For en nærmere beskrivelse af gældende regler henvises til pkt. 2.4.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel 1 b med titlen »Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke« med en ny bestemmelse.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 18 c i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i § 18 c, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog undtagelsen i bestemmelsens stk. 2. Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Ved »myndigheder« forstås de ansvarlige myndigheder, som udfører opgaver efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Forbuddet vil derfor gælde for jobcentre, kommuner, a-kasser, rehabiliteringsteam samt for kommunens samarbejde med regionen, i det omfang samarbejdet ikke er omfattet af sundhedsloven.

Forbuddet omfatter tilsvarende myndigheder, som er tildelt opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter de regelsæt, som lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen henviser til. Det betyder bl.a., at Ankestyrelsen vil være omfattet af forbuddet i forbindelse med deres behandling af klager efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Efter den foreslåede § 18 c, stk. 2, må personer under 18 år anvendes som tolke i beskæftigelsesindsatsen, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

UDKAST

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktisk forhold som f.eks. beskeder om forsinkelse.

Til § 35

Til nr. 1

Lov om seniorjob omhandler ældre ledige medlemmer af en a-kasses mulighed for beskæftigelse i et seniorjob, herunder generelle regler om ansættelse af personer i seniorjob samt regler om kompensation ved overskridelse af frister m.v., ophør af seniorjob, klageadgang og finansiering.

Der er ikke i lov om seniorjob fastsat særskilte regler om oversættelse og tolkebistand. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 1 a i lov om seniorjob.

Det foreslås, i § 1 a, stk. 1, at personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation mellem borgere og offentlige myndigheder, der varetager opgaver efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Med det foreslåede vil der blive indført et forbud mod at personer under 18 år må anvendes som tolke af offentlige myndigheder efter lov om seniorjob. Forbuddet gælder alle personer under 18 år, herunder også personer som ikke er beslægtet med borgeren, og gælder alt mundtlig kommunikation mellem borgeren og kommunen.

Efter det foreslåede vil forbuddet omfatte mundtlig kommunikation om både faktisk forvaltningsvirksomhed og afgørelsesvirksomhed.

Faktisk forvaltningsvirksomhed vil omfatte de dele, som sædvanligvis foregår ved den myndighedsansvarlige, herunder vejledning og praktiske spørgsmål f.eks. om betingelserne for ret til seniorjob.

Forbuddet omfatter ikke den skriftlige kommunikation, som sker mellem myndighederne og borgere.

UDKAST

Efter den foreslåede § 1b, stk. 2, må personer under 18 år anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af myndigheden om hvorvidt indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktisk forhold som f.eks. beskeder om forsinkelse.

Til § 36

Til nr. 1

Sygedagpengeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 22. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 70 i sygedagpengeloven.

Det foreslås i § 70, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger (herunder en arbejdsgiver) og myndigheder efter sygedagpengeloven. Forbuddet gælder f.eks. også ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser, jf. § 77, stk. 1. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter sygedagpengeloven.

Det foreslås i § 70, stk. 2, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

UDKAST

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade personer under 18 år fungere som tolke, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Til § 37

Barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 27. februar 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 48 b i barselsloven.

Det foreslås i § 48 b, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger (herunder en arbejdsgiver) og myndigheder efter barselsloven. Forbuddet gælder f.eks. også ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser, jf. § 54, stk. 1. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter barselsloven.

Det foreslås i § 48 b, stk. 2, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade personer under 18 år fungere som tolke, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Til § 38

Til nr. 1

UDKAST

Lov om Udbetaling Danmark indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistandved mundtlig kommunikation med Udbetaling Danmark eller i forbindelse med klageinstansernes behandling af klager over kommunens afgørelser.

Lov om Udbetaling Danmark fastlægger de overordnede rammer for Udbetaling Danmarks administration og sagsbehandling. Udbetaling Danmarks opgavevaretagelse er som udgangspunkt hjemlet i de særlove, som regulerer de pågældende områder. Særlovene er oplistet i §§ 1 og 1 a i lov om Udbetaling Danmark.

Efter § 1 varetager Udbetaling Danmark de opgaver, der er ved lov efter følgende love:

- 1) Lov om social pension.
- 2) Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 3) Lov om individuel boligstøtte, jf. dog § 1 a, nr. 1.
- 4) Lov om friplejeboliger, jf. dog § 1 a, nr. 41.
- 5) Lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.
- 6) Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.
- 7) Lov om opkrævning af underholdsbidrag.
- 8) Lov om en børne- og ungeydelse.
- 9) Repatrieringsloven.
- 10) Lov om aktiv socialpolitik.
- 11) Lov om fleksydelse.

- 12) Lov om delpension.
- 13) Sundhedsloven.
- 14) Lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v.
- 15) Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.
- 16) Lov om en skattefri seniorpræmie.
- 17) Lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Efter § 1 a varetager de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til:

- 1) § 39 a i lov om individuel boligstøtte.
- 2) Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 3) Lov om sygedagpenge.
- 4) Lov om erstatning til besættelsestidens ofre og § 1, stk. 2, i lov om forhøjelse af hædersgaver.
- 5) Lov om en garantiordning for udlån til nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.

UDKAST

- 6) Lov om støtte til de små øsamfund.
- 7) Lov om tjenestemandspension.
- 8) Lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v.
- 9) Lov om pensionering af flyveledere.
- 10) Lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v.
- 11) Lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland.
- 12) Lov om vederlag og pension m.v. for ministre.
- 13) Lov om pension efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre.
- 14) Lov om vederlag og pension m.v. for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.
- 15) Lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing.
- 16) Lov om valg til Folketinget.
- 17) Arveloven.
- 18) Lov om statstilskud til zoologiske anlæg.
- 19) Lov om Statens Kunstfonds virksomhed.
- 20) Lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer.
- 21) Lov om arbejderboliger på landet.
- 22) Jordfordelingsloven.
- 23) Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.
- 24) Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme.
- 25) Lov om statsgaranti for gældssanering til jordbrugere.
- 26) Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v.
- 27) Lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren.

- 28) Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.
- 29) Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.
- 30) Lov om forurenede jord.
- 31) Lov om statsgaranterede studielån.
- 32) Lov nr. 580 af 4. maj 2015 om ændring af lov om apoteksvirksomhed og lov om tinglysning.
- 33) SU-loven.
- 34) Lov om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 35) Lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.
- 36) Lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.
- 37) Lov om uddannelsesopsparing.
- 38) Lov om almene boliger m.v.
- 39) Lov om kommunal anvisningsret.

UDKAST

- 40) Lov om byfornyelse og udvikling af byer.
- 41) § 99 a i lov om friplejeboliger.
- 42) Lov om boligsparekontrakter.
- 43) Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.
- 44) Lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.
- 45) Lov om Sydslesvigudvalget og visse tilskudsordninger for det danske mindretal i Sydslesvig.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.5.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lov om Udbetaling Danmark.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved Udbetaling Danmarks mundtlige kommunikation på sine myndighedsområder, jf. §§ 1 og 1 a, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevareklagenævnet og Styrelsen for Patientsikkerheds mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på Udbetaling Danmarks myndighedsområder efter denne lov og myndighedsområder, jf. §§ 1 og 1 a.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om Udbetaling Danmark. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Forslaget gælder også for kommunen, når kommunen yder vejledning til borgeren, forestår sagsoplysning i tilbagebetalingsager eller træffer afgørelse om at undtage borgeren fra obligatorisk digital selvbetjening på Udbetaling Danmarks sagsområder. Tilsvarende gælder forslaget for Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevareklagenævnet og Styrelsen for Patientsikkerheds mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på de myndighedsområder, som Udbetaling Danmarks har fået tillagt efter lov om Udbetaling Danmark og i henhold til de love, der er nævnt i lovens §§ 1 og 1 a.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

UDKAST

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om Udbetaling Danmark.

Det foreslås i § 4 a, *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog samt orientering om, hvordan man kan finde vejledning. Det vil bl.a. gælde i en situation, hvor Udbetaling Danmark er nødt til at henvise en borger, som skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning eller for personlig bistand, f.eks. til anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger, til kommunen, jf. § 3 i lov om Udbetaling Danmark.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 39

Til nr. 1

Lov om social pension indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.6.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 57 a i lov om social pension.

Det foreslås i § 57 a, *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved kommunens mundtlige kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og kommunen efter lov om social pension. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de

UDKAST

personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette vil gælde i de tilfælde, hvor kommunen er i mundtlig kontakt med borgere, hvilket f.eks. gælder i forbindelse med varetagelse af opgaver vedrørende personligt tillæg og helbredstillæg til folkepensionister, en række opgaver vedrørende seniorpension, hvis Seniorpensionsenheden anmoder herom, samt vejledning efter lov om social pension. Tilsvarende vil gælde forslaget for Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om social pension.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i § 57 a, *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog, orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 40

Til nr. 1

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.7.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 53 a i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

UDKAST

Det foreslås i § 53 a, *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved kommunens mundtlige kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og kommunen efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette vil gælde i [problematiske] situationer efter loven, hvor kommunen er i mundtlig kontakt med borgere, hvilket f.eks. gælder i forbindelse med varetagelse af opgaver vedrørende personligt tillæg og helbredstillæg til førtidspensionister, som har fået tilkendt førtidspension efter reglerne fra før 2003. Det gælder også ved kommunens vejledning efter loven. Tilsvarende vil gælde forslaget for Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om social pension.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i § 53 a, *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 41

Til nr. 1

UDKAST

Lov om Seniorpensionsenheden indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.8.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lov om Seniorpensionsenheden.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation og ved Seniorpensionsenhedens mundtlige kommunikation efter kapitel 3 a i lov om social pension, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser i henhold til denne lov og på Seniorpensionsenhedens myndighedsområder, jf. § 2.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om Seniorpensionsenheden. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette gælder i [problematisk] situationer efter loven, hvor kommunen vejleder borgere på Seniorpensionsenheden myndighedsområder efter § 3 og § 4 i lov om Seniorpensionsenheden eller træffer afgørelse om, hvorvidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening på Seniorpensionsenhedens sagsområde.

Tilsvarende vil forslaget gælde for Ankestyrelsens og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på Seniorpensionsenhedens myndighedsområde.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om social pension.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i § 4 a, stk. 2, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

UDKAST

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog samt orientering om, hvordan man kan finde vejledning. Det vil bl.a. gælde i en situation, hvor Seniorpensionsenheden er nødt til at henvise en borger, som skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning eller for personlig bistand, f.eks. til anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger, til kommunen, jf. §§ 3 og 4 i lov om Seniorpensionsenheden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 42

Til nr. 1

Lov om individuel boligstøtte indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.9.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 9 c i lov om individuel boligstøtte.

Det foreslås i § 9 c, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om individuel boligstøtte. Tilsvarende gælder ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om individuel boligstøtte. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette vil gælde i [problematisk] situationer efter loven, hvor kommunen er i mundtlig kontakt med borgere, hvilket f.eks. gælder i forbindelse med varetagelse af opgaver vedrørende støtte til beboerindskud, depositum, indskud eller lignende. Tilsvarende vil gælde forslaget for Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om individuel boligstøtte.

UDKAST

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i § 9 c, stk. 2, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog, orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 43

Til nr. 1

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation, men loven indeholder regler om a-kassernes vejledning af sine medlemmer, og i medfør af loven er fastsat regler og praksis om anvendelse af tolke.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.10.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter § 100 d, og før kapitel 17, indsættes et nyt *kapitel 16 d* med overskriften ”Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke”, og at der i det nye kapitel indsættes en ny § 100 e.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation, herunder ved mundtlig kommunikation mellem a-kasser og medlemmer. Forbuddet gælder f.eks. også ved Styrelsen for Arbejdsmarked

UDKAST

og Rekrutterings og Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også personer, som ikke er beslægtede med den person, der har behov for tolkning. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget vil ikke ændre ved de nuværende regler og gældende praksis om anvendelse af tolke herunder, at a-kassen som minimum er forpligtet til at forklare sig skriftligt eller mundtligt på engelsk over for medlemmer, at hvis medlemmet hverken behersker dansk eller engelsk i fornødent omfang, kan a-kassen pålægge medlemmet selv at skaffe den nødvendige tolkebistand, og at medlemmet selv skal dække udgiften til tolken.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade personer under 18 år fungere som tolke, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Til § 44

Til nr. 1

Lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.11.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 b i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 8 b, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

UDKAST

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om aktiv socialpolitik. Forbuddet gælder f.eks. også ved Ankestyrelsens behandling af påklagede afgørelser. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 8 b, stk. 2, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af dagligdags karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af, hvorvidt indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade personer under 18 år fungere som tolke, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Til § 45

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 46 f kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 393 af 4. maj 2009 om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet). Af bekendtgørelsen fremgår en række krav til brugen af tolke, herunder tolkens funktion, krav om inhabilitet m.v.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 46 f indsættes et nyt *stk. 1*, hvorefter personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov.

UDKAST

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem en relevant myndighed eller andre aktører, som udfører virksomhed i henhold til udlændingeloven, og udlændinge.

Forbuddet vil gælde generelt for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed. Udlændingemyndighederne samt andre aktører, der udfører virksomhed i henhold til udlændingeloven, skal derfor generelt iagttage forbuddet, herunder i indkvarteringssystemet, på borgerservicecentre under Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration, samt i forbindelse med Hjemrejsestyrelsens virksomhed.

I relation til faktisk forvaltningsvirksomhed vil dette i praksis f.eks. kunne angå situationer, hvor Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration på borgerservicecentre mundtligt vejleder udlændingen, herunder om indgivelse af en klage over en afgørelse og fristerne herfor. I et sådant tilfælde vil myndighederne skulle iagttage forbuddet og må derfor i nødvendigt omfang indkalde en myndig tolk til at bistå udlændingen.

I relation til afgørelsesvirksomhed vil dette i praksis kunne angå situationer, hvor Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration kontakter en udlænding telefonisk med henblik på at indhente yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen af udlændingens ansøgning om f.eks. opholds- eller arbejdstilladelse. Også i sådanne tilfælde vil myndighederne skulle iagttage forbuddet og sikre, at der ikke anvendes en person under 18 år til at tolke.

Det vil også kunne være i tilfælde, hvor en person under 18 år retter henvendelse til udlændingemyndighederne på vegne af sine forældre eller andre familiemedlemmer med henblik på f.eks. at afgive oplysninger af betydning for sagens afgørelse, at få oplyst indholdet af en skriftlig afgørelse eller at få svar på nogle opfølgende spørgsmål til en afgørelse. I også sådanne tilfælde vil myndighederne skulle iagttage forbuddet, og myndighederne må derfor i nødvendigt omfang sikre, at der indkaldes en myndig tolk.

Hvis forbuddet fører til, at en person under 18 år afvises som tolk, vil myndigheden fortsat skulle sikre iagttagelse af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, herunder i nødvendigt omfang ved at sikre at der indkaldes en egnet tolk til samtalen.

UDKAST

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne m.v. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere, at der i udlændingelovens § 46 f indsættes et nyt stk. 2, hvorefter personer under 18 år må anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter, vil skulle træffes af udlændingemyndighederne, indkvarteringsoperatørerne eller andre aktører, som udfører virksomhed i henhold til udlændingeloven. Beslutningen herom vil skulle baseres på en faglig vurdering fra aktørerne og foretages konkret og individuelt i hvert enkelt tilfælde. Ved vurderingen skal der lægges vægt på, om indholdet af den konkrete samtale kan virke belastende for personen under 18 år, herunder om tolkningen vedrører eller har relevans for den pågældende person under 18 år eller for nærtstående familiemedlemmer. Hvis det vurderes, at indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, må den pågældende ikke forestå tolkning.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Stk. 1 bliver herefter stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 46

Til nr. 1

Integrationsloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning i forbindelse med kontakt mellem myndighederne og udlændinge, der er omfattet af loven.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 5 b i integrationsloven.

Det foreslås i § 5 b, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter integrationsloven.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem kommuner eller andre aktører, som varetager

UDKAST

opgaver i henhold til integrationsloven, og udlændinge omfattet af integrationsloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Det gælder bl.a. samtaler mellem en kommune og en udlænding om udlændingens rettigheder og pligter i henhold til integrationsloven, herunder samtaler om en udlændings pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, udarbejdelse og opfølgning på kontrakt efter integrationsloven mellem kommunen og den enkelte udlænding m.v.

Hvis forbuddet fører til, at en person under 18 år afvises som tolk, vil kommunen fortsat skulle sikre iagttagelse af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, herunder i nødvendigt omfang ved at sikre at der indkaldes en egnet tolk til samtalen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne mv. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere i § 5 b, stk. 2, at der skal gælde en undtagelse til det i § 5 b, stk. 1, foreslåede, hvorefter personer under 18 år kan anvendes som tolk, når det vedrører kommunikation om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter, vil skulle foretages af kommunen eller den aktør, som varetager opgaver i henhold til integrationsloven. Der vil i den forbindelse skulle foretages en konkret afvejning af det grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer og det konkrete behov for at viderebringe en konkret besked eller oplysning. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikerer om.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Til § 47

Til nr. 1

UDKAST

Danskuddannelsesloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning i forbindelse med kontakt mellem myndighederne eller sprogskolerne og udlændinge, der er omfattet af loven.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 20 a i danskuddannelsesloven.

Det foreslås i § 20 a, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolk ved mundtlig kommunikation, som finder sted i henhold til danskuddannelsesloven.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem kommuner eller andre aktører, som varetager opgaver i henhold til danskuddannelsesloven, og udlændinge omfattet af danskuddannelsesloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Det gælder bl.a. samtaler mellem en kommune eller aktør og en udlænding om udlændingens rettigheder og pligter i henhold til danskuddannelsesloven, herunder f.eks. i tilrettelæggelsen af tilbud eller i forbindelse med sprogudbyderens indplacering af udlændingen på danskuddannelsen.

Hvis forbuddet fører til, at en person under 18 år afvises som tolk, vil myndigheden fortsat skulle sikre iagttagelse af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, herunder i nødvendigt omfang ved at sikre at der indkaldes en egnet tolk til samtalen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne mv. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere i § 20 a, stk. 2, at der skal gælde en undtagelse til det i § 20 a, stk. 1, foreslåede, hvorefter personer under 18 år kan anvendes som tolk, når det vedrører kommunikation om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter, vil skulle foretages af kommunen eller den aktør, som varetager opgaver i henhold til danskuddannelsesloven. Der vil i den forbindelse skulle foretages en konkret afvejning af det grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer og det konkrete behov for at viderebringe en konkret besked eller oplysning. Der vil

UDKAST

endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikeres om.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Til § 48

Til nr. 1

Repatrieringsloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning. Dansk Flygtningehjælp varetager og har på nuværende tidspunkt ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende personer, som udtrykker ønske om at høre nærmere om muligheden for repatriering, og for den generelle informationsindsats vedrørende repatriering efter repatrieringslovens § 4.

Af repatrieringslovens § 5, 1. og 2. pkt., fremgår, at kommunalbestyrelsen vejleder systematisk i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, og ved en dedikeret samtale, når en udlænding har haft ophold i mere end 5 år og modtaget kontanthjælpslignende ydelser i mere end halvandet år ud af de sidste 3 år, om muligheden for at modtage hjælp til repatriering.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 b i repatrieringsloven.

Det foreslås i § 14 b, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem kommuner eller andre aktører, som varetager opgaver i henhold til repatrieringsloven, og udlændinge omfattet af repatrieringsloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Der vil således være tale om et forbud mod at anvende børn og ungepersoner under 18 år som tolk, jf. dog det foreslåede stk. 2.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne mv. har en mundtlig kommunikation med.

UDKAST

Det foreslås endvidere i § 14 b, stk. 2, at der skal gælde en undtagelse til det i § 14 b, stk. 1, foreslåede, hvorefter personer under 18 år kan anvendes som tolke, når det vedrører kommunikation om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter, vil skulle foretages af den myndighed eller den aktør (organisation eller forening), som varetager opgaver i henhold til repatrieringsloven. Der vil i den forbindelse skulle foretages en konkret afvejning af det grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer og det konkrete behov for at viderebringe en konkret besked eller oplysning. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikeres om.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Forbuddet vil gælde for den mundtlige kommunikation mellem personen, der ønsker vejledning om mulighederne for repatriering, og de rådgivende og vejledende myndigheder, organisationer eller foreninger mv. som er overladt udførelsen af opgaven. Eventuel skriftlig kommunikation vedrørende repatriering vil således ikke være omfattet af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 49

Til nr. 1

Hjemrejseloven foreskriver en række aktiviteter og samtaler, som forudsætter mundtlig kommunikation mellem myndigheder og en udlænding, som ikke har lovligt ophold i Danmark, og som derfor skal udrejse af landet.

Hjemrejseloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning i forbindelse med kontakt mellem myndighederne og en udlænding, der er omfattet af loven.

Hjemrejseloven indeholder endvidere visse bestemmelser, som forudsætter, at der træffes afgørelse ved en domstol efter de relevante regler i retsplejeloven. Det er ikke hensigten med dette lovforslag, at de

UDKAST

ændringer, som foreslås i hjemrejseloven, tillige skal finde anvendelse på sager, som behandles ved domstolene efter reglerne i retsplejeloven, uanset at sagen behandles på baggrund af en bestemmelse i hjemrejseloven.

Det foreslås med lovforslagets § 49, nr. 1, at titlen på hjemrejselovens kapitel 11 ændres fra »Behandling af oplysninger« til »Behandling af oplysninger m.v.«. Det skyldes, at der med lovforslaget § 49, nr. 2, indsættes regler om tolkning i hjemrejselovens kapitel 11. Titlen skal således ændres for at sikre, at titlen er dækkende for kapitlets indhold.

Til nr. 2

Det foreslås med lovforslagets § 49, nr. 2, at der indsættes en ny § 20 a i hjemrejseloven.

Med den foreslåede bestemmelse i § 20 a, stk. 1, foreslås det, at der fastsættes et forbud mod brug af personer under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation, som finder sted i henhold til hjemrejseloven.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem myndigheder eller andre aktører, som f.eks. private udbydere, der varetager opgaver i henhold til hjemrejseloven, og udlændinge omfattet af hjemrejseloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Det gælder bl.a. samtaler mellem Hjemrejsestyrelsen og en udlænding om udlændingens rettigheder og pligter i henhold til hjemrejseloven, herunder samtaler om pligt til udrejse, hjemrejsekontrakt, hjemrejsestøtte, forhold på indkvarteringssteder, samt kontrol- og motivationsfremmende foranstaltninger.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne m.v. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere i § 20 a, stk. 2, at der skal gælde en undtagelse til det i § 20 a, stk. 1, foreslåede, hvorefter personer under 18 år kan anvendes som tolk, når det vedrører kommunikation om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter.

UDKAST

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af rent praktisk karakter, vil skulle foretages af den myndighed eller den aktør, f.eks. private udbydere, som varetager opgaver i henhold til hjemrejseloven. Der vil i den forbindelse skulle foretages en konkret afvejning af det grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer og det konkrete behov for at viderebringe en konkret besked eller oplysning. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikeres om.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Samtaler i forbindelse med afgørelser, som træffes af domstole eller af politiet, vil ikke være omfattet af denne lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 50

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Helsingør Kommune, Rebild Kommune, Esbjerg Kommune og Holbæk Kommune er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, jf. § 2 i lovbekendtgørelse nr. 954 af 12. august 2024. Kommunernes mulighed for at træffe beslutninger inden for dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, jf. §§ 8 og 9 i lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, påvirkes ikke af ikrafttrædelsen af nærværende lov.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 10. august 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f, stk. 3, jf. lovforslagets § 45, nr. 1.

Efter udlændingelovens § 46 f kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.

Som følge af lovens § 45, nr. 1, om indsættelse af nyt stk. 1 og 2 i udlændingelovens § 46 f vil udlændingelovens § 46 f, stk. 1, blive til udlændingelovens § 46 f, stk. 3.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 50, stk. 2, vil betyde, at reglerne, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 393 af 4. maj 2009 om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet), vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter, der udstedes i medfør af udlændingelovens § 46 f, stk. 3.

Til § 51

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Baggrunden for forslaget er, at de familieretlige love, der foreslås ændret ved lovforslagets §§ 17-26, 28 og 29, ikke gælder for Grønland, men kan sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Der henvises til § 48 i Familieretshusloven, § 67 i ægteskabsloven, § 49 i forældreansvarsloven, § 41 i adoptionsloven, § 38 i børneloven, § 23 i børnebidragsloven, § 32 i navneloven, § 84 i ægtefælleloven, § 24 i børnebortførelsesloven, § 16 i Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven, § 6 i lov om Haagerkonventionen af 2007 og § 18 ægtefællepensionsloven. Bidragsopkrævningsloven, jf. lovforslagets § 27, gælder efter lovens § 25 ikke for Grønland, og loven kan heller ikke sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Det foreslås, at de ved lovforslagets §§ 17-29 foreslåede bestemmelser om anvendelse af personer under 18 år som tolke ikke skal kunne sættes i kraft for Grønland. Det skyldes, at aftalen af 29. september 2022 om forbud mod at bruge børn og unge under 18 år som tolke ikke omfatter Grønland.

Videre er baggrunden for forslaget, at bidragsopkrævningsloven, der oprindeligt blev vedtaget som lov nr. 150 af 24. april 1963 om inddrivelse af underholdsbidrag, efter dennes § 25 gælder direkte for Færøerne. De ændringer af de familieretlige love, der følger af lovforslagets §§ 17-29, kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da de færøske myndigheder har overtaget sagsområdet person-, familie- og arveret samt personnavnelovgivningen, herunder den lovgivning der er omfattet af de nævnte love.

Lov om folkeskolen, jf. dennes § 61, lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. dennes § 45, lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. dennes § 56, lov om kommunale internationale grundskoler, jf. dennes § 22, lov om ungdomsskoler, jf. dennes § 33, dagtilbudsloven, jf. dennes § 111, lov om erhvervsuddannelser, jf. dennes § 72, lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø, jf. dennes § 9, lov om forberedende grunddanneelse, jf. dennes § 51, stu-loven, jf. dennes § 18, lov om kommunal indsats for unge under 25 år, jf. dennes § 17, lov om de gymnasiale uddannelser, jf. dennes

UDKAST

77, serviceloven, jf. dennes § 196, stk. 1, barnets lov, jf. dennes § 214, stk. 1, socialtilsynsloven, jf. dennes § 28, voksenansvarsloven, jf. dennes § 26, handicapforskelsbehandlingsloven, jf. dennes § 15, socialfrikortsloven, jf. dennes § 11, tilbageholdelsesloven, jf. dennes § 12, skatteforvaltningslovens, jf. dennes § 65 og repatrieringsloven, jf. dennes § 19, gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning.

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens §§ 45 og 49 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Det betyder, at de foreslåede ændringer af udlændingeloven, jf. lovforslagets § 45, nr. 1, samt de foreslåede ændringer af hjemrejseloven, jf. lovforslagets § 49, nr. 2, helt eller delvist vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Det vil efter den foreslåede bestemmelse være muligt på forskellige tidspunkter at sætte de forskellige bestemmelser i kraft for henholdsvis Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
[UDESTÅR]	[UDESTÅR]